



Intervju:
Stanka Hrastelj

Aktualno:
Knjižni program 2012

Osebnost meseca:
Vlasta Slak

Modri koledarček

torek, 17. januar–
četrtek, 26. januar

VLADO KRESLIN, *Pesmarica*

Prisrčno vabljeni na druženje z Vladom Kreslinom ob izidu njegove nove knjige, ki prinaša odlični pre- rez Kreslinovega opusa zadnjih treh desetletij na več kot tristo straneh. Vabita Mladinska knjiga in Založba Kreslin.

- torek, 17. 1., ob 18. uri, MK Slovenj Gradec
- sreda, 18. 1., ob 18. uri, MK Celje
- četrtek, 19. 1., ob 18. uri, MK Mestna knjigarna Maribor
- četrtek, 26. 1., ob 19. uri, MK Dom knjige, Koper

četrtek, 19. januar

GORAN VOJNOVIĆ

Jugoslavija, moja dežela je po večkrat nagrajenem prvencu težko pričakovani tekst, saj, kot zapiše Aleš Debeljak, avtor spremne besede, se šele v drugem romanu pokaže, iz kakšnega testa je pisatelj. In Vojnović je preizkus več kot dobro prestal! V novem romanu nas ponovno sooča z

najtežjimi problemi naše družbe skozi topel in duhovit pogled sočutnega opazovalca ...

- četrtek, 19. 1., ob 19. uri, MK Dom knjige, Koper

četrtek, 19. januar

Dr. Bojan Godeša, ČAS ODLOČITEV

... nova odkritja, ki spreminjajo pogled na medvojno zgodovino ... o dejanjih slovenskega katoliškega tabora pred in med okupacijo 1941 ... sodelovanje z okupatorjem – res »edina rešitev za slovensko domovino«?

- četrtek, 19. 1., ob 18. uri, knjigarna Konzorcij

sreda, 25. januar,
četrtek, 26. januar

Tadej Golob, ZLATI ZOB

S Tadejem Golobom boste v literarnem pogovoru odpotovali pod Mangart, kamor je postavil svoj novi pustolovski roman. K prijetnejšemu branju je svoje dodal Ciril Horjak, ki je knjigo ilustriral. Vabljeni na pustolovščino s Tadejem Golobom.

- sreda, 25. 1., ob 18. uri, MK Wolfova, Ljubljana
- četrtek, 26. 1., ob 18. uri, MK Mestna knjigarna Maribor

četrtek, 26. januar–
četrtek, 9. februar

Feri Lainšček, JADRNICIA

Feri Lainšček je knjižnemu trgu ponudil nov roman, ki na aktualen način zajame občutje časa, v katerem živimo, in se ob tem zeitgeistovsko dotakne nekaterih bistvenih eksistencialnih vprašanj.

- četrtek, 26. 1., ob 18. uri, MK Celje
- torek, 31. 1., ob 18. uri, MK Mestna knjigarna Maribor
- četrtek, 9. 2., ob 19. uri, MK Dom knjige, Koper

četrtek, 26. januar,
četrtek, 2. februar

DOBRA VILA MAJA

Maja je skozi 18-letno spoznavanje in zaznavanje življenjskih situacij prišla do čarobnih odkritij, ki jih je razkrila v svoji knjigi *Čarobnost*

GALERIJA SONČNICA



Galerija Sončnica

V sodelovanju Mestne občine Ljubljana in galerije Sončnica imamo v prostorih MOL dve razstavi.

V Steklenem atriju Mestne hiše v Ljubljani razstavljamo ilustracije Lile Prap iz slikanice *Žuželčji zakaji*. Razstava bo na ogled do 25. marca 2012.

V Galeriji Kresija pa bo od 18. januarja do 25. marca razstava ilustracij Ančke Gošnik Godec iz slikanice *Zelišča male čarovnice*. Vabljeni na otvoritev, ki bo 18. 1. ob 19. uri v Galeriji Kresija na Stritarjevi ulici v Ljubljani.



Časopis Naglas • izdaja Mladinska knjiga Založba, d.d., Ljubljana, Slovenska 29 • Uredniški odbor: Ester Fidel, urednica; Špela Božič, Tatjana Cestnik, Jure Golob, Rok Gregorin, Mojca Klešnik, Valentina Praprotnik, Urška Skvarča, Tatjana Smojver, Andreja Žnidaršič • Telefon: 01/241 30 26 • Lektoriranje: Andreja Prašnikar • Oblikovanje: Saša Kovačič • Fotografija na naslovnici: avtorji, uredniki in vodstvo MKZ na ponovoletnem srečanju, foto: Mediaspeed • Prelom: Iztok Kham •

Tisk: Grafika Soča, d.o.o. • Naklada: 1.500 izvodov

Nagrade so praznik

Nela MALEČKAR



življenja. Vas zanima, kako preseči zavest o pomanjkanju, kako se znebiti vloge žrtve in postati kreator svojega življenja, kako preseči negativne misli in kaj je Zakon privlačnosti? *Čarobnost življenja* je knjiga, ki vas bo nagovorila k akciji!

- četrtek, 26. 1., ob 18. uri, MK Novo mesto
- četrtek, 2. 2., ob 18. uri, MK Slovenj Gradec

četrtek, 2. februar

PROZNI MNOGOBOJI

Prozni mnogoboji so namenjeni vsem, ki želijo svojo kratko zgodbo predstaviti javnosti. Za sodelovanje ni potrebna predhodna prijava. Vsebina kratke zgodbe ni določena in je prepuščena individualnemu izboru vsakega avtorja. Na vsakem Proznem mnogoboju bodo izbrani trije avtorji, ki se bodo uvrstili v finalni izbor natečaja za najboljšo kratko zgodbo.

- četrtek, 2. 2., ob 19. uri, MK Dom knjige, Koper

sreda, 8. februar

PAVČKOV PREŠERNI DAN

Na Prešernov dan bo v knjigarni Konzorcij prešerno s Tonetom Pavčkom. Pavčkov maraton bo namenjen otrokom, odraslim in vsem ljubiteljem Pavčkove prešerne poezije.



Začeli bomo z otroškimi programom, kakršnega si je zamislila Bedita Mlinar, ki je porok za dobre dogodke za otroke. Majda Kne pripravlja pogovor o Tonetu Pavčku z njegovimi nekdanjimi sodelavci. Nadaljevali bomo s prebiranjem Pavčkove poezije, ki jo bodo izvajali najboljši slovenski igralci. Najslajše pride na koncu: pogovor o njegovi zadnji pesniški zbirki ANGELI, ki bo na ta dan prvič na voljo prav v Konzorciju.

- sreda, 8. 2., od 11. do 17. ure, MK knjigarna Konzorcij

Pisateljice in pisatelji ne pišejo za predal. Svoje zgodbe, spomine, izkušnje, misli in čustva želijo objavljati v knjigah in jih posredovati bralcem. Toda, da bi knjiga sploh našla pot do bralca, je danes bolj kot kdaj prej pomembna njena medijska prisotnost. V času velike produkcije so samo nekatere knjige deležne posebne pozornosti, in če je povod zanjo literarna nagrada (ne pa na primer avtor, ki je sodeloval v resničnostnem šovu), je to zelo pozitivno, saj iz tega lahko sklepamo, da gre za kakovostno knjigo po izboru strokovne žirije. Bralcem, ki se med številnimi naslovi ne znajdejo več prav dobro, literarne nagrade pomagajo pri orientaciji in selekcioniranju najboljših in najbolj zanimivih del. Samo spomnite se na to, s kakšno radovednostjo cel svet pričakuje ime Nobelovega nagrajenca za književnost. Nagrade prinašajo v vsakdanje življenje literature vznemirjenje, veselje, prazničnost ...

Na Slovenskem so bile umetniškimi dosežkom dolgo namenjene le Prešernove nagrade (od leta 1947), postopoma pa so se jim pridružile še: Grumova nagrada (1979), vilenica (1986), Jenkova nagrada (1986), kresnik (1991), Rožančeva nagrada (1993), Veronikina nagrada (1997), večernica (1997), desetnica (2004), fabula (2006) ... In med vse te nagrade, ki so namenjene točno določenemu literarnemu žanru, je priletela še modra ptica založbe Mladinska knjiga (2011), ki bo edina med njimi nagrajevala različne žanre, povezane z vsakoletnim natečajem za še neobjavljena dela.

Prvi natečaj za nagrado modra ptica je bil razpisan za roman za odrasle in z odzivom nanj smo več kot zadovoljni, saj je v predpisanem roku prispelo 67 del. Iskali smo komunikativna in literarno kakovostna dela, kar je bila pravzaprav težka naloga, saj se slovenskega leposlovja še vedno drži predsodek, da je popularna, med bralci dobro sprejeta literatura trivialna, da ni umetniška. To še zdaleč ni res. Vemo, da marsikatero delo lahko združuje visoko literarno kakovost in bralski užitek, in večina prevedenih del, ki jih uredniki zajemajo iz celotnega sveta, je prav takšnih.

Medtem pa med prvimi petdesetimi na cobissovi lestvici najbolj branih knjig že leta in leta kraljujejo tuje zabavno leposlovje, obvezno domače čtivo za šolarje in šoferski priročnik. Eden redkih, ki se je prebil med prvih deset, je bil s kresnikom nagrajeni roman Gorana Vojnoviča *Čefurji raus*. To bi želeli tudi za nominirane romane modre ptice avtorjev Evalda Flisarja, Nataše Konc Lorenzutti, Vinka Möderndorferja in Zorana Šteinbauerja. Vsi bodo izšli pri MK ali CZ.

Še posebej pa upamo, da se bo postavil ob bok šoferskemu priročniku roman *Igranje* Stanke Hrastelj, zmagovalke modre ptice in naše spomladanske zvezde. Njena rentgenska slika bolezni, kot je shizofrenija, je tragikomična, njeni filigransko oblikovani stavki ponujajo velik bralski užitek, celoten roman pa številne iztočnice za pogovor o tem, kako šofirati skozi življenje.

»Zdi se mi, da živim v literarnem raju!«

Ajda JANOVSKY  MEDIASPEED

Pravi, da živimo v shizofrenem času, in čeprav je roman *Igranje* napisala iz drugih, veliko bolj intimnih razlogov, je z njim hkrati podčrtala svoj pogled na sodobnost. Priznana pesnica Stanka Hrastelj je s proznim prvencem prepričala žirijo modre ptice, da ji pripada ta, zdaj najvišja literarna denarna nagrada v Sloveniji.



Kdaj in kako ste izvedeli, da je vaš roman izmed 67 del uvrščen med 5 nominirancev za modro ptico?

► V času knjižnega sejma (novembra, op. a.), nekaj ur pred razglasitvijo. Mislim, da sem ravno pila kavo, ker je bilo to zgodaj dopoldan. (smeh) Nela Malečkar (predsednica žirije za modro ptico, op. a.) je vse nominirance poklicala, da bi se prepričala, če se bomo odzvali vabilu na podelitev nagrade. Njenega klica sem bila zelo vesela.

Se vam je, ko ste izvedeli, kdo vse je prišel v ožji izbor poleg vas, zdelo, da je konkurenca huda? Med izbranimi avtorji sta bili tudi dve veliki pisateljski zvezdi, Evald Flisar in Vinko Mödernerdorfer ...

► Ker ne poznam besedil, težko rečem, kakšna je bila konkurenca. Vsakemu avtorju se lahko kakšno delo še posebej posreči ali pač sploh ne. Glede na utemeljitve žirije pa sploh ne dvomim, da so nominirana dela kakovostna.

Modra ptica je najvišja denarna nagrada, ki so jo v Sloveniji do zdaj podelili za posamezno književno delo. Vam to kaj pomeni?

► Predvsem bom lahko že v kratkem kupila nove gume za avto. Šalo na stran – materialni del nagrade mi veliko pomeni, ker imam status samostojne umetnice in sem vezana predvsem na honorarje za objave

in nastope ter na štipendije iz knjižničnega nadomestila. Ti sporadični zneski pa me, gledano statistično, uvrščajo krepko pod prag revščine. A statistika je eno, sama namreč nimam takega občutka. Še posebej, odkar obstaja Javna agencija za knjigo, se mi zdi, da živim v literarnem raju na zemlji.

Zmagovalec prejme 12.000 evrov bruto. Že veste, kako boste porabili denar? Kaj boste kupili poleg že omenjenih gum za avto?

► Nakupovanje bo še malo počakalo. Najprej bo treba dogodek proslaviti.

Kako boste proslavljali?

► Takoj po Nelinem klicu je mož odprl penino in mislim, da bo še nekaj penine teklo v prihodnjih dneh. A ne dolgo, saj se v kratkem odpravljam v pisateljsko rezidenco v Črno goro. Pravzaprav bi morala oditi že včeraj. Ravno sem zlagala stvari v kovček, povsem sprijaznjena s tem, da bo zmagal nekdo drug, in razmišljala o novih zgodbah, ki naj bi jih ustvarjala v Ulcinju, ko je zazvonil telefon. Seveda mi ni bilo težko predstaviti leta.

Kakšna zgodba bo to? Bo v čem podobna zmagovalnemu romanu *Igranje*?

► Nerada govorim o svojem delu, dokler ni končano oziroma dokler

ga ne zaključujem. Zdi se mi, da se na ta način razprši energija, ki jo potrebuješ za ustvarjanje. Povem pa lahko, da sem sprva nameravala pisati o svojem romanju pred dvanajstimi leti, ko sva s prijateljem šla peš v Rim. Do tja sva potrebovala skoraj dva meseca in v tem času je v moji beležki nastalo kar nekaj zanimivih zapisov. Ampak te beležke nikakor ne morem najti ...

Na razglasitvi ste, potem ko je predsednica žirije za modro ptico Nela Malečkar razkrila, da ste zmagovalka modre ptice, vstali in zbranim razložili, da problematiko, opisano v knjigi *Igranje*, poznate iz prve roke, saj je imel vaš oče shizofrenijo. Zakaj ste se odločili, da boste to dejstvo delili z javnostjo?

► Pesniki in pisatelji neprestano z javnostjo delimo svoje najbolj intimne stvari, jaz nisem izjema. O očetovi bolezni sem govorila že v svoji drugi zbirki, o njej sem spregovorila tudi na branjih, če je beseda nanesla na vzgibe za pesmi iz nje. Dokler bodo duševne bolezni povezane s tabuji, bodo vzbujale zavračanje in nelagodje. Še vedno vidim, da je ljudi dobredno sram, če je kdo v njihovem sorodstvu duševno bolan. Meni se to zdi zelo žalostno in boleče.

Vam je bilo težko spregovoriti o očetovi bolezni pred polno dvorano ljudi?

► Zdaj mi ni več težko govoriti o tem. Pred leti pa sem na primer pri

vseh zdravniških pregledih, kjer so me vprašali, če ima kdo v sorodstvu duševno bolezen, dosledno odgovarjala z ne. Ker me je bilo sram. In ker sem se bala, da bom tudi sama stigmatizirana. Si predstavljate, kako je, če se sramujete nekoga, ki vas ima neskončno rad? Še veliko mi manjka, da popravim to krivico.

Igranje je napisano zelo intimno, v dnevniki obliki. Koliko avtobiografskega je v junakinji romana?

► Morda se res zdi dnevniška oblika, ker je pisana v prvi osebi in ker si zgodbe kronološko sledijo, vendar gre za notranje monologe protagonistke, za njene reminiscence. To sem hotela poudariti s tem, da njene misli nenehno preskakujejo, da so stavki dolgi in ihtavi, da premi govor sploh ni naznačen. Zgodba ni avtobiografija, predvsem je to biografija očetove bolezni, ustvarjena z literarnimi sredstvi. Res pa sem kar precej stvari ukradla sama sebi, si jih sposodila iz svojega življenja, in jih dala junakinji. Na splošno menim, da pri literaturi vprašanje, »ali se je to res zgodilo«, ni ustrezno. Resnica v literaturi ni na površini, ampak se dogaja v globljih plasteh. Marinka iz knjige ni nikdar zares obstajala. Marinka je slehernica.

Kakšen je vaš odnos do shizofrenije, za katero zboli junakinja, glede na to, da ste imeli s to boleznijo tako bližnje izkušnje?

► Ne poznam veliko bolezni iz tako neposredne bližine kot ravno shizofrenijo, a zanjo bi rekla, da je najhujše, kar se vam lahko v življenju zgodi. Moj oče je imel paranoidno obliko te bolezni. Ves čas je bil na smrt prestrašen. Lahko si predstavljate, kakšno mora biti življenje, če ste v nenehnem paničnem strahu. Poleg tega pa je to le delček celotne slike.

Zakaj ste se pravzaprav odločili, da boste to tematiko obravnavali v knjigi?

Zgodba ni avtobiografija, predvsem je to biografija očetove bolezni, ustvarjena z literarnimi sredstvi. Res pa sem kar precej stvari ukradla sama sebi, si jih sposodila iz svojega življenja, in jih dala junakinji ... Resnica v literaturi ni na površini, ampak se dogaja v globljih plasteh. Marinka iz knjige ni nikdar zares obstajala. Marinka je slehernica.

► Tej tematiki se nisem mogla izogniti, ker me je močno zaznamovala. O njej enostavno nisem mogla molčati. Zame je najodkritejša govorica in največje razgaljanje ravno v literaturi, predvsem v poeziji.

Bi rekli, da je bilo pisanje Igranja za vas neke vrste katarza?

► Mislim, da je vsako pisanje terapevtsko. Sama sicer ločujem terapijo skozi ustvarjalnost, na primer skozi pisanje, glasbo, ples ali drugo izraznost, in ustvarjalno delo, ob katerem se hote ali nehote zgodi terapija oziroma katarza v takšni ali drugačni obliki. Ne pišem zato, da se boš očistil, ampak ko pišeš, se očiščuješ.

Na kakšen način pišete? Vsak dan ob določeni uri, po navdihu? Si zapisujete ideje na kakšna nenavadna mesta, imate kakšen poseben ustvarjalni ritual?

► Predvsem potrebujem odmik, prostor in čas za pisanje. Pisateljske rezidence, kjer se je izpisovala večina teksta, so bile zame zelo dobrodošle in izredno velika pomoč pri ustvarjanju. Lahko sem se umaknila od domačega okolja vsakodnevnih banalnih reči. Hvaležna sem vsem organizacijam in ustanovam, ki to omogočajo. Sem pa bolj nočni tip, tako da večina mojih del nastaja ponoči.

Kje je nastajal nagrajeni roman Igranje?

► Začelo se je v Avstriji, nadaljevalo v Švici, v kartuziji bivšega samostana. Zadnje popravke sem vnašala v Berlinu. V teh mestih sem pisala na računalnik. V vmesnih fazah, torej

doma, sem nenehno pisala v mislih, v glavi. Pomembno pa je oboje.

So ta okolja kako vplivala na potek zgodbe? Bi bil konec romana drugačen, če bi ga napisali, na primer, v Parizu?

► Name ni toliko vplival utrip posameznega mesta in njegovi čari. Ko pišem, se enostavno zaprem pred svetom. Zagotovo pa je bilo bivanje v štiristoletnem meniškem samotišču, stran od sveta in sredi gozdov in vinogradov, nekaj posebnega. Ne zaradi idiličnega okolja (čeprav me je redno obiskovala veverica in so pred oknom dnevno paradirali raznovrstni ptiči), temveč predvsem zaradi pečata, ki ga je imela hiška, v kateri so leta in leta v molku in askezi živeli razni menihi. Zdi se, da mi je tisti kraj pomagal, da sem še globlje in intenzivneje bredla po najbolj bolečih stvareh.

Kaj ste želeli z Igranjem sporočiti bralcem?

► Ne bi rada določala, katero sporočilo je treba ob branju izluščiti. To naj naredi bralec. Morda bo kdo zase našel kaj, kar sama nisem nameravala neposredno sporočiti. Pa saj ni pomembno, kaj je hotel pesnik sporočiti, pomembno je, katero sporočilo je bralec našel.

Zmagovalni roman modre ptice bo postal pomladna zvezda založbe Mladinska knjiga. Se veselite pomladi, ko bo izšel vaš roman?

► Strašno se veselim pomladi. Vsako leto se veselim pomladi. Zime so depresivne.

Modra ptica je prvič vzletela

Katarina MODIC

 MEDIASPEED

in pristala v rokah pesnice in pisateljice Stanke Hrastelj, ki je za natečaj oddala roman *Igranje*. Modra ptica je nova književna nagrada Skupine Mladinska knjiga za najboljše še neobjavljeno slovensko knjižno delo, ki se ponaša z najvišjo vsoto za literarno nagrado, in sicer 12.000 € bruto.

S to nagrado želimo prispevati k prepoznavnosti slovenskih avtorjev in nadgrajevati naš odnos do slovenske pisane besede – morda nam uspe slovenski roman pripeljati na vrh lestvic najbolj prodajanih knjig.



Čestitke predsednika uprave MKZ Petra Tomšiča

Knjige leta 2011

Rok GREGORIN

Knjige preteklega leta so: Tito, Leonardo, Slovenika, dela G. R. R. Martina in K**c gleda.

Tito in tovariši, ki je izšla pod okriljem Cankarjeve založbe, je bila v letu 2011 daleč najbolj prodajana knjiga na slovenskem knjižnem trgu. Od izida smo jo dotisnili še štirikrat in prodali v 19.847 izvodih, do izida te številke Naglasa bo število presešlo naklado 20.000 izvodov.

V letu 2011 je bila finančno najuspešnejša knjiga *Neskončni Leonardo*, ki je po prihodkih krepko prekašala vse izdaje na slovenskem trgu. Kljub skromni nakladi 500, ki je praktično že nekaj časa razprodana, je v prihodkih preseгла sedemestno evrsko številko. Na drugo mesto po prihodkih se je uvrstila *Slovenika*, projekt preteklega leta, ki je količinsko na osmem mestu z zelo dobro prodajo 4077 izvodov.

Če se posvetimo razvrstitvi po prodanih izvodih, sta na drugem in tretjem mestu skupne lestvice obeh

založb knjigi Rhonde Byrne *Skrivnost* in *Moč*. Čeprav je *Skrivnost* že obstajala na slovenskem knjižnem trgu in dosegala ogromne prodajne številke, se je na trgu pokazalo izredno veliko zanimanje za novi ponatis. *Skrivnost* smo prodali v več kot 7800 izvodih, *Moči* pa dobrih tisoč manj. Sledita jima stalnici na letnih lestvicah prodaje, *Dojenčkov album* Jelke Reichman in zvočna knjiga *Kako se oglašajo živali*. Na petem in šestem mestu sta klubski knjigi četrtletja *Tisoč in ena noč* in izletniški vodnik *Čudovita obzorja Slovenije*.

Na sedmo mesto se je uvrstila knjiga *K**c gleda* s skoraj 4500 izvodov. Tudi zelo dobra prodaja njene darilne različice kaže na stanje duha v družbi. Zanimivo je, da je ob pretresih predvsem v politiki njena prodaja vedno poskočila. Deset najbolj prodajanih zaključujeta vodnik *Kekčeva*

potepanja in *Čudežni vrt* Jelke Reichman. Na enajsto mesto bi se uvrstila druga najbolj prodajana knjiga Cankarjeve založbe *Hvalnica rešnjemu telesu* Alojza Ihana. Značilnost najbolj prodajanih knjig je, da se prodajajo po praktično vseh prodajnih poteh. Primeri *Tita*, *Kekčevih potepanj*, *Tisoč in ene noči ...*, ki se prodajajo tudi preko Reader's Digesta, kažejo, da to dobro vpliva na prodajo. V Reader's Digestu smo imeli tudi nekaj samostojnih uspešnic. Še vedno so na vrhu *posamezni zvezki Izbranih romanov*, ki presegajo 10.000 prodanih izvodov, odlično se prodajajo tudi zdravstveni priročniki.

Ne smemo pozabiti tudi knjižnega dogodka leta, obiska G. R. R. Martina, ki je postavil slovenski državni rekord v dolžini vrste za podpis avtorja in bil deležen nadpovprečne medijske pozornosti, kar je prineslo prodajo več kot 11.300 izvodov njegovih knjig v slovenščini. Mnogi bralci so jih kupili tudi v angleščini; v tiskani izdaji se jih je v letu 2011 v naših knjigarnah prodalo več kot

Igranje je sodobna, odprta zgodba iz sosednjega stanovanja ali najbližjega kioska z več kot aktualnim pojavom izgube službe, ki ga je avtorica povežala s prihajajočo duševno boleznijo. V svoji pisavi je prepletla še resničnost in sanje, revije za ženske, seks, dobre knjige in filme, Gilgameša, *festen* in ustvarjalno brezdelje ... »Njeni precizni stavki nas ne bodo spustili iz svojega objema, dokler ne bomo z junakinjo knjige prispeli pred omego, pred končni odgovor. Pričakujete, da ga bomo izdali?« je svojo odločitev utemeljila žirija.



Stanka Hrastelj je na podelitvi nagrade pojasnila, da problematiko, opisano v knjigi *Igranje*, pozna iz prve roke

Z modro ptico smo dobili pomladno zvezdo, torej knjigo, ki ji od aprila do junija posvetimo največ pozor-

nosti tako v prodajnem kot promocijskem merilu. Nestrpnost pričakujemo izid knjige, napovedan za 15. marca.

3200 izvodov, v elektronski pa lahko številko samo ugrabimo.

Tudi v 2011 se je na splošnem knjižnem trgu nadaljeval trend močne rasti mehko vezanih knjig. Kupci so razen pri mega uspešnicah pripravljani počakati na cenejšo žepnico. Na drugi strani to pomeni, da je trdo vezana leposlovna knjiga na tem trgu praktično izumrla, medtem ko še vedno lepo uspeva na klubskem in knjižničnem trgu.

Gospodarska zbornica Slovenije vsak mesec postreže z 10 najbolj prodajanimi knjigami, ob koncu leta pa nam postrežejo še z letno. V letu 2011 se je v slovenskih knjigarnah med knjigami za odrasle najbolj prodajala knjiga iz serije Ljubezen gre skozi želodec televizijskih kuharjev iz družine Novak. Na drugem mestu je končala knjiga *Tito in tovariši*, ki pa je najbolj prodajana v naših knjigarnah. Tretje mesto zaseda Louise L. Hay z delom *Življenje je tvoje*, ki je že več kot desetletje v vrhu po prodaji v slovenskih knjigarnah. Na lestvici so seveda tudi naše *K**c gleda*

da, *Skrivnost* in *Moč*. Otroško lestvico pa zasedajo predvsem priročniki za dekleta in dogodivščine Smrkcev. Značilnost najbolj prodajanih otroških knjig je, da so precej cenejše od najbolj prodajanih knjig za odrasle, ki dosegajo 30 €. V božično-novoletni sezoni je bilo opaziti nekaj hitov. Predvsem je presenetila Študentska založba z Vesno Milek in biografijo o Borisu Cavazzi in tehniška založba s *Šepetalcem psom*. Pričakovani uspešnici na knjigarniškem trgu sta bili Vojnovičeva *Jugoslavija, moja dežela* in Novakova *Preprosto slovensko* iz serije Ljubezen gre skozi želodec. Izmed knjig naših založb pa sta v božični sezoni najbolj izstopali knjigi *K**c gleda* v darilni izdaji in *Pica*. Nadaljevala pa se je odlična prodaja uspešnic celotnega leta *Moč*, *Skrivnost*, *Tito in tovariši* in *Hvalnica rešnjemu telesu*.

Tokrat ne bo vpogleda v kristalno kroglo za leto 2012. Zadnji podatki letošnje božične sezone iz predvsem angleško govorečih dežel kažejo na še večji razmah e-knjige. Naš poskus z interaktivno slikanico Lile Prap lepo uspeva; prodali smo jo že več kot stokrat. To kaže, da se tudi slovenskemu jezikovnemu prostoru e-knjiga močno približuje.

NAJ 10 LETA 2011:

MKZ:

1. *Skrivnost*, Rhonda Byrne
2. *Moč*, Rhonda Byrne
3. *Dojenčkov album*, Jelka Reichman
4. *Kako se oglašajo živali – zvočna*
5. *Tisoč in ena noč*
6. *Čudovita obzorja Slovenije*, Uroš Sever
7. *K**c gleda – Pot*, John C. Parkin
8. *Slovenika*
9. *Kekčeva potepanja*, Franjo Brglez
10. *Čudežni vrt*, Jelka Reichman

CZ:

1. *Tito in tovariši*, Jože Pirjevec
2. *Hvalnica rešnjemu telesu*, Alojz Ihan
3. *Izbira*, Renata Salecl
4. *Oči*, Andrej Makuc
5. *Kuhinja za prave moške*, Boštjan Napotnik
6. *Nostalglična kuhinja*, Božica Mirič
7. *Sodobna slovenska kuharica*
8. *Hvalnica ločitvi*, Brina Svit
9. *Hvalnica koži*, Vinko Möderndorfer
10. *Velika slovenska kuharica*

Najboljše knjige za leto recesije

Miha KOVAČ

V letu 2012 bo pri Mladinski knjigi skupaj s ponatisi izšlo več kot 400 knjig, skupaj s Cankarjevo založbo pa skoraj 500; če k temu dodamo še hčerinske založbe na Hrvaškem, v Srbiji in Makedoniji, bo z oznako Skupine MK v štirih jezikih izšlo več kot 700 knjig ali skoraj tri na delovni dan. Vsebinsko bodo te knjige pokrile vse ključne žanre, cenovno bodo nihale od nekaj do nekaj sto evrov, izšle bodo v trdih in mehkih vezavah ter v elektronski obliki, prodajali pa jih bomo po množici različnih prodajnih poti.

Ne glede na to, da tako kot lani tudi letos v širšem družbenem smislu v Sloveniji ne gre pričakovati nič dobrega, vsaj glede prodaje knjig ne pričakujem katastrofe: po številu prodanih izvodov knjig je bilo lansko leto za vse slovensko založništvo, ne samo za Skupino MK, verjetno enako dobro kot leto poprej. Najbrž ni nobenega razloga, da letos ne bi bilo podobno.

Ob tem pa bomo imeli najmanj dve veliki težavi: vedno slabše razmerje med maloprodajno ceno in proizvodnimi stroški knjig ter digitalni izziv. Ne eno ne drugo ni nekaj, kar bi si nakopali sami: padanje cen in še bolj drastično padanje naklad knjig ter vedno manjša razlika v ceni sta globalni pojav, ki ga založniki po vsem svetu skušajo reševati tako, da izdajajo vedno več naslovov, češ ker z vsako izdano knjigo v povprečju zaslužimo vedno manj, moramo, če želimo preživeti, prodati in izdati vedno več knjig. S tem se sicer res povečuje in izboljšuje ponudba na knjižnem trgu, a se hkrati še dodatno slabša razmerje med maloprodajno ceno in proizvodnimi stroški, zaradi česar je treba izdati še več naslovov – posledica tega vrtenja v začaranem

krogu pa je, da se je število izdanih knjig v razvitih državah v zadnjih petdesetih letih povečalo za več kot desetkrat. Pri tem ima Slovenija še dodaten hendikep: ker se pri nas ni nikoli zares razvil trg mehko vezanih knjig, tudi nikoli nismo imeli tako imenovane »revolucije trdo vezanih knjig«, s katero se je ob prelomu tisočletja predvsem v ZDA in v Veliki Britaniji tehnika najbolj prodajanih knjig odločno nagnila na stran trdo vezanih knjig, tako da so se, ne glede na drastično znižanje njihovih cen, vsaj pri uspešnicah povečali prihodki založnikov. Če je v devetdesetih letih v ZDA veljalo, da knjižnega naslova v trdi vezavi ni možno prodati v več kot pol milijona izvodih, so denimo *Da Vincijevo šifro* prodali v 18 milijonih, a po trikrat nižji ceni, kot je za trdo vezane knjige dotlej veljala na splošnem trgu. Kar je približno tako, kot če bi mi cene trdo vezanih knjig spustili pod 15 evrov, kolikor zdaj stanejo najcenejše žepnice.

Vzporedno z »revolucijo trdo vezanih knjig«, le z bistveno več medijskega rompa in pompa, se je na zahodu razvijala tudi elektronska knjiga: ta bo letos v ZDA preseгла 20-odstotni tržni delež, zaradi česar bodo mo-

rale zapreti vrata vse tiste knjigarne in knjižnice, ki v novih okoliščinah ne bodo znale redefinirati svoje identitete in se prilagoditi nižji prodaji tiskanih knjig. Podobno velja tudi za založnike: njihovo delo bo, tako se zdi na drugi strani oceana, pri leposlovju in esejistiki usmerjeno predvsem v uredniško delo in marketing, pri čemer jim bodo resno konkurenco predstavljali tako literarni agenti kot tudi vsi tisti avtorji, ki bodo tovrstna založniška dela znali opraviti sami. Pri tem ne gre prezreti, da je ena od dobrih strani digitalnega založništva tudi drugačna struktura maloprodajne cene knjige, ki založniku in avtorju zaenkrat pušča več kot v tiskanem okolju. Druga dobra novica z bolj razvitih knjižnih trgov pa je, da je lani prodaja ilustriranih knjig naraščala, kar pomeni, da se digitalne aplikacije (še) niso zajedle v njihov trg.

In kaj ob vsem tem lahko naredimo v Sloveniji, ki je v zadnjih 20 letih nedvomno postala del razvitega sveta, pa čeprav kot njegovo senčno in rahlo zatohlo stransko dvorišče, kjer se vse zgodi z nekajletno zamudo in nekoliko po svoje? Prvo, s čimer se moramo po mojem sprijazniti, je to, da pri nas ne bo »revolucije trdo vezanih knjig«: zaradi nizkih naklad nimamo nikakršnih možnosti, da bi cene trdih vezav spustili tako drastično, kot se je to lahko zgodilo v ZDA in Veliki Britaniji, poleg tega pa v zadnjih letih vsaj na splošnem trgu v Sloveniji doživljamo rast mehke vezave, saj se število prodanih knjig v tej obliki povečuje. Tu nam seveda grozijo ravno obratne nevarnosti: da bi denimo ta trg podcenjevali in bi celo manjšali število tovrstnih izdanih knjig ali pa bi iz navade z izdajo mehke vezave čakali predolgo – po drugi strani pa, da bi v mehko vezavo prehitro rinili tudi knjige, ki se v trdi vezavi zelo dobro prodajajo v klubu. Še dodaten izziv bodo predstavljali slabi zgledi nekaterih založniških kolegov, ki znižujejo cene mehko veza-

nih knjig praktično pod njihove proizvodne stroške. Povedano drugače, potrebno bo veliko zdrave pameti, da bomo tudi letos uspešno telovadili med potrebami knjižnic in kluba ter navadami kupcev v knjigarnah in se hkrati izognili cenovni hysteriji, ki občasno zavlada v naši branži.

Podobno velja tudi za tako imenovane A-, deloma pa tudi B-projekte, kjer so se naklade v zadnjih desetih letih znižale za več kot trikrat, za povrh pa vsaj v Sloveniji kupci knjig kažejo vedno manj zanimanja za tako imenovane nacionalne projekte, ki so bili dolgo vrsto let eden naših ključnih prihodkovnih stebrov. Tu sicer nimamo resne konkurence, lahko pa postane resna težava naša lastna neinovativnost pri njihovi pripravi in trženju. A se bo seveda tudi tu dalo najti poti iz zagat.

Prav zaradi vsega naštetega je poleg prilagajanja tehnološkim in družbenim spremembam na trgu temeljni pogoj naše letošnje uspešnosti dober program – in sam sem prepričan, da ga imamo. Tri knjige na delovni dan so preveč, da bi lahko vse naštel ali da bi jih nekaj deset posebej izpostavil, saj bi s tem naredil kri-

vico številnim drugim odličnim naslovom. Vsekakor pa velja poudariti, da smo pobrali leposlovno smetano s svetovnih lestvic uspešnic, imamo tudi najboljše domače avtorje in ilustratorje otroških knjig in kup udarnih domačih in prevodnih priročniških naslovov. Pri B-programu poleg kakovosti veseli dobra usklajenost po Skupini, vsekakor pa tudi dejstvo, da so kolegi v Beogradu in Zagrebu uspešni z domačimi, nacionalnimi A-in B-projekti. Posebej velja poudariti tudi dober revijalni in izobraževalni program, kjer izpad prodaje zaradi iracionalne politike ministrstva za šolstvo vsaj deloma kompenziramo z obučbeniškim (a z učnimi načrti usklajenim) programom. In končno, tako kot lani bomo tudi letos delali na razvoju e-knjig: na tem področju navzven sicer ne moremo pokazati veliko, a smo se lani naučili vsaj tega, da bi postavitev lastne kakovostne e-knjigarne stala več kot milijon evrov in da se prodaje e-knjig s pomočjo tujih partnerjev nima smisla lotevati na pol in preko posrednikov, kot to počnejo nekateri drugi slovenski založniki. Zato bomo nadaljevali pogajanja z največjimi partnerji na tem področju, se hkrati pripravljali na integracijo prodaje e-bralnih naprav v naše knjigarne, še naprej pretvarjali naše knjige v e-pub standard in pripravljali slikaniške aplikacije

za otroke, tako da bomo, ko bomo pripravljeni, na trg prišli z dostojno ponudbo e-knjig. Zaenkrat jih imamo pripravljenih že okoli 200.

Naj pa za konec vseeno opozorim na dve knjigi, ki sta mi – sicer iz povsem različnih razlogov – letos v posebno veselje: *Atlas Slovenije* izhaja pomembno prenovljen, pri čemer smo s pomočjo Arneja Hodaliča k sodelovanju povabili številne fotografe in dobili od 250 fotografov več kot 10.000 fotografij, od katerih so nekatere naravnost briljantne, kar daje upati, da veselje nad svojo domovino kljub vsemu še nismo izgubili. Poleg tega ta zgodba kaže, kako nove tehnologije omogočajo drugačen, neprimerno bolj odprt način priprave knjig, ki lahko s sabo prinese bistveno boljšo kakovost kot sodelovanje z enim samim avtorjem, hkrati pa tak način uredniškega dela prinaša pozitivne marketinške učinke, saj se začnejo o knjigi širiti dobre govornice še pred njenim izidom.

Druga knjiga, ki me posebej veseli, pa je Lascheva *Kultura narcisizma*: čeprav je v izvirniku prvič izšla pred več kot 40 leti, gre vsaj po moji pameti za odlično razlago, kako so egoizem, narcisoidnost in permisivnost zadnjih trideset let ustvarjali svet, ki se je po prelomu tisočletja začel utapljati v na videz nerešljivi recesiji. Berite, ne bo vam žal.

Kulturna raznolikost slovenskih regij

prof. dr. Janez Bogataj

Stičišče Alp z Mediteranom, Panonsko nižino in dinarskim Balkanom so različne pokrajine ali regije, kjer so se stoletja razvijale različne oblike gospodarskega prizadevanja, življenjskih slogov in dubovne ustvarjalnosti. Med temi regijami so t. i. zgodovinske (npr. Gorenjska, Dolenjska, Notranjska, Primorska, Štajerska, Koroška, Prekmurje), preostale pa so posledica bolj ali manj političnih odločitev po koncu druge svetovne vojne (Pomurje, Posočje, Kozjansko, Pomurje idr.). Med največja bogastva sodijo prav gotovo narečja njihovih prebivalcev in razlike v načinih bivanja, prebnavljanja, zabave in drugih sestavnih življenja. Skozi stoletja zgodovinskega razvoja so prebivalci ustvarjali torej pestre kulturne oblike. Nekatere od njih so se ohranile in so sedaj sestavina naravne in kulturne dediščine. Pričujoče besedilo ne govori o regijah, ki so posledica sodobnih političnih razpravljanih in delitev, ampak predstavlja okolja s prebivalci, ki jim pripadajo in so zato ponosni nanje ter po svojih močeh ohranjajo njihove specifičnosti in razpoznavnosti.

Ljubljana z okolico, ki je »zdeni pestan okoli glavnega mesta Slovenije«, je pravzaprav samostojna regija, saj je glavno mesto države in torej njeno upravno, politično, gospodarsko, kulturno, prometno in še kakšno središče, česar vsi nekateri ne morejo razumeti. Vendar to je že vprašanje skromne države

tradicije in tudi državljanske vzgoje. V bližini Ljubljane, nad vasjo Vače pri Litiji, »[1861] so geodeti z matematično natančnostjo določili tudi sicerinje geometrično središče države. Ljubljana »[1813-1822] se je stotletja razvijala in širila pod grajskim hribom, na levem in desnem bregu Ljubljanice. Najstarejše sledi naselitve na tem območju so iz časa kulture žarnih grobišč e pozni bronasti dobi. Na prazgodovinskih temeljih se je razvil rimsko mesto Emona, na mestu najbolj ugodnega prehoda Apeniškega polosotaka proti Podonavju. Imela je torej pomemben prometno-trgovski položaj, poleg tega jo povezujejo tudi z mitom o Jazom in argonavtih, ki naj bi



pomembno prometno, trgovsko, finančno in versko središče. Novo obdobje razvoja Ljubljane je bilo od konca 15. in v 16. stoletju, gospodarski razvoj od 1. polovice 17. stoletja pa je omogočil velike spremembe. Danalija, prečno harsna podoba starega mestnega jedra je po večini nastala v tem obdobju. Kulturna, zlasti stavbna dediščina tega časa izpečuje prepletanje zahodnih in severnih vplivov, ki ustvarjajo posebno kozmopolitno obsevanje. V tem času so ustanovili operosorum in Academi

nunajo podoba. Veliko prelomnico v razvoju Ljubljane je pomenil veliki potres leta 1895, ki je pospešil ureničevanje načrtov za moderno Ljubljano. Mnogi od njih so bili ureničeni po koncu prve svetovne vojne, ko je dobila Ljubljana in s tem Slovenija tudi svojo univerzo. Glavni pečat in razpoznavnost mesta, ki ga obsedujejo številni turisti in strokovnjaki s področja arhitekture, je dal arhitekt Jože Plečnik (1857-1957), zato mu razvimo tudi Pleč-

Srednjeveliko jedro Ljubljane pred grajskim gričcem, na katerem stoji Ljubljanski grad.

Črtnavica v Naredni in univerzitetni knjžnici v Ljubljani, delo arhitekta Jožeta P. Vrbnika



Za pokušino: notranji strani Velikega atlasa Slovenije

Svet delavcev v novem mandatu



Ester FIDEL



Mirjam PEZDIRC

15. novembra 2011 smo zaposleni v Mladinski knjigi Založbi za nov 4-letni mandat izvolili 11-članski Svet delavcev MKZ. Svoj glas je oddalo 71,76 % volilnih upravičencev, izbirali pa smo lahko med 21 kandidati. V Svet delavcev MKZ smo izvolili: Majdo Gregorc, Klemna Eržena, Tomaža Mlakarja, Janeza Firma, Emila Serafina, Saša Susmana, Zdenko Gregorič, Branko Velkavrh, Borisa Bogataja, Matejo Jerkovič Trojanšek in Slavico Dolenc. Največ glasov volivcev je dobila Majda Gregorc, izvoljeni kolegi pa so ji pri glasovanju o novem predsedniku oziroma predsednici Sveta delavcev MKZ namenili kar 10 od 11 glasov. Podpredsednik sveta delavcev je Klemen Eržen, oba pa sta tudi predstavnika zaposlenih v nadzornem svetu MKZ. S predsednico Sveta delavcev MKZ Majdo Gregorc smo se pogovarjali o vlogi »poslancev« zaposlenih ter o ciljih in načrtih za novo mandatno obdobje.

Ste daleč največje število glasov, ki so vam jih namenili sodelavci na volitvah, »med vrsticami prebrali« kot sporočilo o zaupanju?

► Zame je bila to predvsem potrditev mojega dosedanjega načina delovanja in sporočilo, da ljudje začetijo osebni pristop in angažiranost. Prizadevam si za odprto in korekten način dela. Vsakemu delu se povsem predam in verjamem v to, kar delam. Po več kot 10 letih angažiranja na tem področju se vse bolj zavedam odgovornosti – do sebe in do vseh sodelavcev. Zato je bila odločitev, da se podam še v tretji mandat, vse prej kot enostavna. Pretehtalo je moje spoznanje, da imamo v tej upravi sogovornika in s tem tudi osnovne pogoje za konstruktivno delo. Vem namreč, da nas v vse bolj zaostrenih razmerah poslovanja čakajo zahtevni izzivi, in zato je zelo pomembno, da se sliši tudi naš glas; da ga uprava upošteva. Če kdaj, potem se zagotovo v težkih časih pokaže, kdo je kdo.

Katere najpomembnejše naloge ste si zastavili člani novoizvoljenega Sveta delavcev MKZ?

► Osnova naših prizadevanj so cilji, ki smo si jih na nacionalni ravni zastavili v Združenju svetov delavcev Slovenije: ustrezna sprememba zakonodaje, ki omogoča uveljavljanje ustavne pravice zaposlenih do sodelovanja pri upravljanju družb in zavodov, do udeležbe delavcev pri dobičku, ter uveljavljanje teh pravic v praksi. V Mladinski knjigi Založbi smo v preteklem letu tem temam namenili veliko pozornosti v dogovorih z upravo in vzpostavili dobro osnovo za nadaljnje delo. Pripraviti in sprejeti pa moramo tudi poslovnik o delovanju Sveta delavcev MKZ ter obnoviti Dogovor o sodelovanju delavcev pri upravljanju družbe MKZ.

Bo Svet delavcev MKZ v svojem delovanju uvedel tudi kakšne nove oblike komunikacij?



► Mislim, da imamo na tem področju še veliko manevrskega prostora. Na osmih predstavitev, ki smo jih pripravili v predvolilnem času v vseh sredinah MKZ, smo ugotavljali, da se ljudje zavedajo soodgovornosti za podjetje. Člani sveta delavcev jih moramo s svojim delom in komunikacijo spodbuditi, da to zavedanje nadgradijo v aktivno vključevanje. Zato pa je potrebno kontinuirano delo z ljudmi. Glede na apatijo, ki vlada v družbi nasploh, je bila udeležba na predstavitev sveta delavcev presenetljivo dobra. Odločili smo se, da takšno obliko srečanj z zaposlenimi ponovimo vsaj dvakrat v letu. Sicer pa se bomo redno mesečno sestajali na sejah sveta delavcev, kolegu Borisu Bogataju pa smo poverili skrb za kontinuirano obveščanje zaposlenih preko naših internih medijev. Komuniciranje z zaposlenimi nameravamo izboljšati tudi s sodelovanjem s službo za odnose z javnostmi.

Mnogi zamenjuje vlogo sindikata in vlogo sveta delavcev. Kakšna je razlika?

► Sindikat ima v ospredju predvsem socialne pravice zaposlenih, pri čemer je v ospredju podjetniška kolektivna pogodba. Preko sveta delavcev pa zaposleni uveljavljajo svojo pravico do sodelovanja pri upravljanju – pri doseganju uspešnega poslovanja in s tem povezanih organizacijskih sprememb, procesov dela, delovnih razmer. Skratka, pri delovanju sveta delavcev je v ospredju poslovanje podjetja. Na nekaterih področjih se vloga sveta delavcev in sindikata tudi prepleta. Zato se mi zdi dobro, da je na primer predsednik sindikata Emil Serafin izvoljen tudi v svet delavcev, jaz pa sem aktivna v sindikatu.

Pomen sveta delavcev pa vidim tudi v tem, da upravi nastavlja ogledalo, cilj pa je konstruktivno, odprto sodelovanje. Pomembno je, da si člani sveta delavcev ustvarimo kredibilnost, da smo upoštevanji pri pomembnih zadevah in hkrati odprti za vse javnosti, za vsa vprašanja in pobude. Moja ambicija je tudi, da bi se bolj povezovali s Svetom delavcev MKT in sindikatom, da bomo delovali kot Mi, ne pa kot mi in vi.



Vlasta Slak

Maja ZORČ



Dunja KOFLER

Vlasta je nasmejana, vedoželjna, zanimiva in pozitivna oseba. Je velika ljubiteljica narave in v mojih očeh pravi knjižni molj. Že dolgo je članica skupine MK.

sta samo čas in nebo. Če in ko bo imela čas to negovati, bo s svojo pozornostjo, ustvarjalnostjo in praktičnostjo razveseljevala ljudi okoli sebe.

Tisti, ki jo poznate, veste, da je ljubiteljica narave. Narava jo navdihuje pri slikanju in pri branju. Vsakodnevno – podnevi ali v večernih urah – jo lahko najdete na dolgih sprehodih po okolici Nakla. So dnevni ritual, brez katerega ne more živeti. Rada pa se odpravi tudi v gore, in to najvišje. Pa ne samo zato, ker pravijo, da v gorah nad 2000 m ni greha, temveč predvsem zato, ker gore čistijo duha in telo.

Vlasta je bila tudi zelo uspešna gledališka igralka. Teh dni se še vedno izredno rada spominja in jih opisuje z iskrico v očeh. To so bili dnevi svobode, umetniškega udejstvovanja in zabav.

Sedaj je pridna študentka Fakultete za organizacijske vede v Kranju. Izpite je že opravila, manjka ji samo še pika na i, diploma. Tudi te se je že lotila in vem, da jo bo uspešno zaključila. V tem letu bo diploma eden njenih ključnih ciljev in v imenu vseh ji pri tem želim veliko uspeha.

Kljub temu pa je zelo uspešna na glavnem stolčku v Qlandiji Kranj. Enota, ki jo vodi, je urejena, ponudba pestra in aktualna. Vidi se prispevek ustvarjalnega človeka in zanimive ekipe. So zelo uigran tim in Vlasta se zaveda ključnih lastnosti in stvari, ki jih lahko – ter tudi jih – vsak posameznik prispeva k skupnemu rezultatu. Vedno zna pohvaliti svojo ekipo in jo podpira. Redno hodijo na druženja, ki popestrijo vzdušje v ekipi, na drugi strani pa olajšajo stres in slabe dni. Vlasta se zaveda pomembnosti dobrega počutja na delovnem mestu, kar danes ni tako pogosto. Odnosi v ekipi vedno vplivajo na prodajne rezultate in uspešnost enote, zato jih skrbno neguje. Vedno smo vabljeni tudi bivši člani te ekipe, tako da so druženja še bolj zanimiva in pestra.

Ne nazadnje je treba omeniti tudi njeno ljubezen do živali. Trenutno imajo doma zelo živahno in mehko muco Nubo.

Vlasta, želimo ti uspešno izvedbo vseh zadanih ciljev in novoletnih zaobljub ter veliko zdravja in srečnih dni tudi v letu 2012.

Svojo pot v Mladinski knjigi je začela v klicnem centru na Založbi v Ljubljani, nadaljevala pa v Kranju, ki je bližje njenemu domu. Bila je članica uspešnega kluba SK v starem mestnem jedru, sedaj pa jo lahko najdete v nakupovalnem centru Qlandia v Kranju.

Vlasti so bile v življenju knjige vselej zveste in prijazne sopotnice. Njena knjižna polica vztrajno raste in se širi. Vedno pa ima tudi cel kup neprebranih knjig, ki čakajo na njene roke in domišljijo. Je ena izmed tistih vestnih bralcev, ki si redno izpisujejo najlepše odstavke, verze in odlomke iz knjig. Vedno zna priporočiti dobro knjigo. Prva knjiga, ki mi jo je svetovala, je bila *Gospodar muh* in od takrat me njena izbira še ni razočarala. Rada poseže tudi po poeziji, ki ji daje v svetu literature veliko zadovoljstva.

Vlasta je tudi nadobudna slikarka. Imela sem čast videti nekaj njenih del in mislim, da je odlična slikarka in velik talent. Sama pravi, da je to le en majhen hobi. Rada se skriva v svoj atelje na podstrehi in ustvarja vse od akvarelov do oljnih slik, pa tudi kakšne grafike se loti. Meja

Ekipa iz izložb

Sanja GRILJC Jure GOLOB

Aranžer je umetnik z garaško voljo. Za poklicno pot aranžerja se navadno odloči človek z velikim smislom za estetsko oblikovanje in skladnost, prostorsko predstavljaljivost, poln domiselnih idej, samoiniciativnosti in ročnih spretnosti.

Tako bi lahko na kratko opisali vsakega od naših sodelavcev v aranžerskem timu Mladinske knjige Trgovine, ki skrbijo za izložbe knjigarn in papirnic skozi vse leto. Delujejo v službi marketinga, kjer se rojevajo nove zamisli, kreirajo nove zgodbe, krešajo različna mnenja ..., vse to s ciljem ustaviti pogled, pritegniti pozornost, vzbuditi zanimanje za prodajni program Mladinske knjige skozi izložbena okna. In teh je, milo rečeno, ogromno. Večina na najfrekventnejših lokacijah v mestnih središčih, pa tudi v najbolj obiskanih nakupovalnih centrih. V maloprodajni mreži imamo 120 izložbenih oken, nekatera od njih so velika več metrov, zato zanje pripravimo posebne postavitve.

Vodja tima, **Barbara Mihelič**, dela na tem področju že natanko 30 let. S svojo neverjetno energijo osmišlja kreativne rešitve za zgodbe. Najbolj simpatične so njene nenehne pobude za izboljšave, ki se navadno začnejo z: »Kaj pa, če bi probali še ...« Kombinacija izkušenj in vedno nove kreativne zamisli ji omogočajo učinkovito vodenje tima, ki ga

sestavljajo **Brigita Gartner**, **Barbara Benko** in **Simon Klešnik**. Zelo uigrana ekipa večino svojega delovnega časa preživi na terenu. Vsako od 48 trgovin obiščejo najmanj sedemkrat letno. Med »prostim časom« v aranžerski delavnici pa ustvarjajo, režajo, lepijo, šivajo, barvajo ... Užitek je biti tam, v delavnici. Tudi ko gre »za nohte«, jim ne zmanjka iskrih komentarjev, domislic ...

Edini moški predstavnik aranžerjev je **Simon Klešnik**. Njegova ustvarjalnost ne pozna meja. V prostem času se ukvarja tudi s slikanjem, izdelovanjem različnega pohištva, dekorativnih dodatkov za dom ... Največkrat slišani Simonov stavek je: »Vse bomo zrihtal!« In res je tako.

Mlada mamica **Brigita Gartner** se nam bo kmalu po letu premora zopet pridružila. Njen mali Gaber gre v varstvo, ona pa nazaj med svoje sodelavce in na teren.

Najmlajša gospodična iz Zasavja **Barbi Benko** pa je pred dobrim letom z odliko opravila vsa naša testiranja in tako poživila in okrepila ekipo aranžerjev. »Pri vas je lepo,«

je rekla v začetku. Zdaj občasno slišimo »Matr je blo naporno«, a upamo, da vseeno lepo.

V Mladinski knjigi Trgovini se zavedamo pomena aranžiranja izložb kot posebnega načina oglaševanja. Pa tudi možnosti, da slabo razstavljanje v izložbah povzroči negativne učinke na prodajo. Lahko bi rekli, da so izložbe najcenejše okno v svet. Izložba mora ustvariti vtis o vrstah izdelkov, ki jih ponujamo. Pri tem naj velja pravilo »manj je več«. Izložbeno okno mora kupcu sporočiti več stvari. Najpomembnejši sporočili sta, kako lahko kupec v dotični trgovini zadovolji svoje potrebe in koliko ga bo to stalo. Zgodba pa je mnogo širša: izdelki morajo biti dobro vidni, prikazani na zanimiv način, tako da se vidi tudi njihova uporabna vrednost, s kreativnimi idejami postavitev in aranžerskih materialov, ki se redno menjujejo. Izložbe imajo velik učinek na impulzivne nakupe, pa tudi na t. i. cross selling (navzkrižno prodajo), v splošnem pa izložbe navzven kažejo ugled celotnega podjetja.

Seveda se v aranžerskem timu pri svojem delu vsakodnevno srečujemo s številnimi omejitvami. A zanje ni prostora na tej strani, posredovali jih bomo v posebnem dopisu na vodstvo. V tem trenutku še vedno ponosno sprejemamo pohvale za letošnjo novoletno dekoracijo Vse je darilo. Za vse naše dosedanje in potencialne kupce pa vneto pripravljamo podobo pomladne akcije Ljubezen je v zraku!



Barbaro Mihelič je Jure ujel v fotografski objektiv medtem ko je bil ostali del ekipe na terenu



Simon in Barbi v aranžerski delavnici

Slavlje u prosincu

Tatjana SMOJVER

arhiv MK

U prosincu u Mozaiku je održano predstavljanje nakladničkog plana za sljedeću godinu. Uredništvo na čelu sa Zoranom Maljkovićem upoznalo nas je sa bogatim izdavačkim programom u idućoj godini koji je još dodatno pojačan u odnosu na protekle godine. Nakon iscrpnog predstavljanja novog programa, prodaja i marketing su nas upoznali sa prodajnim i marketinškim akcijama u idućoj godini te sa prodajnim potencijalom našeg programa. Na predstavljanju su sudjelovali kolege iz Slovenije: predsjednik Uprave g. Peter Tomšič te članovi Uprave g. Marko Ručigaj i g. Bojan Švigelj kao i urednica gđa. Tatjana Cestnik.

Svim prisutnima obratio se predsjednik Uprave g. Peter Tomšič koji je komentirajući ovogodišnje poslovne rezultate istaknuo da iako poslovni plan predviđen za ovu godinu nije postignut, očit je značajan pozitivan pomak te da je Mozaik knjiga vrlo vjerojatno najstabilnija tvrtka u izdavačkoj branši u zemlji.

Predstavljanje je zaključio generalni direktor Bojan Vidmar koji je



Sa predstavljanja nakladničkog plana Mozaika knjiga

obrativši se svima prisutnima istaknuo da unatoč nepostignutim poslovnim rezultatima, ipak u cjelini kao tvrtka napravili pozitivan iskorak zahvaljujući osobnom trudu i znanjima svakoga od nas. Najavio je da je pred nama godina u kojoj ćemo se morati dosta potruditi kako bismo poslovali pozitivno. G. Vidmar izrazio je svoje zadovoljstvo nakladničkim programom

za iduću godinu te pripremljenim prodajnim i marketinškim aktivnostima temeljenim na razumijevanju našeg programa, tržišta i zajedničkom radu.

Nakon predstavljanja plana, veliki dio zaposlenih produžio je na predstavu Mire Gavranu u Malu dvoranu Vatroslav Lisinski nakon koje smo se još dugo družili na posebno organiziranom domjenku.

Siječanjско sniženje

Maja KECERIN

arhiv MK

Krenulo je siječanjско sniženje u Mozaikovim knjižarama! Pravi trenutak za punjenje polica s atraktivnim i kvalitetnim naslovima. Popusti se kreću od 20 do 70% a po povoljnim cijenama se mogu nabaviti i mnogi artikli iz darovnog programa. Sniženje se nastavlja i na našoj web knjižari koja zbog velikog zanimanja kupaca nastavlja svoj web sajam još jedan mjesec.

Više na: <http://www.mozaikknjiga.hr/sajam-knjiga/DE/393>. Što još ima novo u našoj ponudi? Naša Sanja Pilić objavila je novu knjigu *Ideš mi na živce* koja će biti Mozaikova Zvezdica mjeseca odnosno istaknuti dječji naslov. Za knjigu mjeseca odabrali smo još jedan sjajan naslov a za dječju zbirku priča *Kristalna gora*.



Najbolje knjige u 2011.

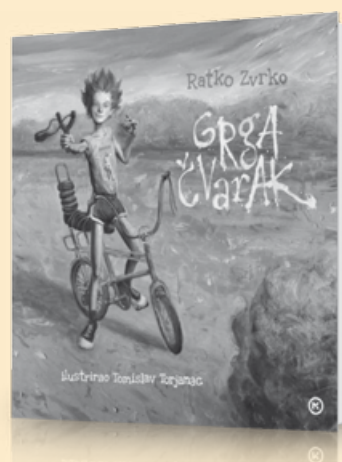
Maja KECERIN i Tatjana SMOJVER

Na početku 2012. proveli smo anketu među Mozaikovim djelatnicima kako bismo zajednički izabrali najbolje Mozaikove knjige u prošloj godini. Naslovi su se ocjenjivali u 4 kategorije: književnost, priručnici, knjige za djecu i mlade, najbolje Mozaikovo izdanje u 2011. godini. Anketa je bila anonimna a u njoj su mogli sudjelovati svi naši djelatnici te se ovim putem zahvaljujemo svima koji su sudjelovali. U Naglasu prvi puta objavljujemo rezultate a vjerujemo da će vam biti zanimljivi. Čestitamo urednicima i svima zahvaljujemo na sudjelovanju!



NAJBOLJE MOZAIKOVO IZDANJE U 2011.

1. Alan Čaplar: Planinarski vodič po Hrvatskoj
2. Neven Šerić-Dario Žagar: Ljepote hrvatskog Jadrana
3. Znanost, Velika ilustrirana enciklopedija
4. Bandstra-Barnes: Biblika
5. Martin Ivanič: Na današnji dan – prijelomni događaji iz hrvatske prošlosti



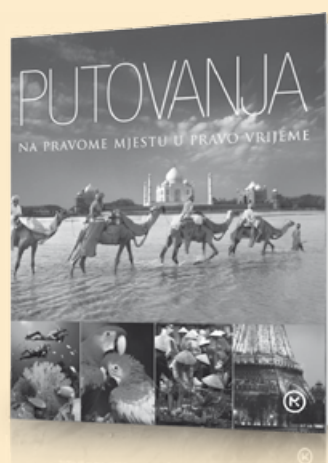
TOP 5 KNJIGE ZA DJECU I MLADE

1. Ratko Zvrko-Tomislav Torjanac: Grga Čvarak
2. Pinnigton-Greenwood: Zabavni dječji slikovni atlas
3. Julijana Matanović: One misle da smo male
4. Mato Lovrak: Družba Pere Krivice
5. Najljepše priče, grupa autora



TOP 5 KNJIŽEVNOST

1. Tatiana de Rosnay: Sarin ključ
2. Rosamund Lupton: Sestra
3. Miro Gavran: Kafkin prijatelj
4. Anchee Min: Biser Kine
5. Jane Austen: Razum i osjećaji



TOP 5 PRIRUČNICI

1. Craig Doyle: Putovanja u pravo vrijeme na pravom mjestu
2. Norman Vincent Peale: Moć pozitivnog mišljenja
3. Gino d'Acampo: Talijanska kuharica
4. Pat Manocchia: Anatomija vježbanja
5. Richard Wiseman: 59 sekundi

15

Što sam starija, sve mi se više živi, a sve manje piše

izvor: POLITIKAPLUS.COM

arhiv POLITIKA PLUS

Nizu književnih nagrada Sanja Pilić, književnica koja je u gotovo svakoj osnovnoškolskoj čitanki, nedavno je pridodala Kiklopa za još jednu dječju slikovnicu. No povod za razgovor s njom nisu nagrade, već ona sama, Sanja Pilić.

Ne možeš se pretvoriti u dijete i pisati dobro i zanimljivo za djecu, a istodobno recimo biti pun bijesa ili gorčine, misliti i živjeti za novac ili statusne simbole. Moraš voljeti život, živjeti ga dječje, neopterećeno. Možda tajna čitanosti i dobre prodaje Sanjinih knjiga leži i u tome što je ona doista poput djevojčice: radoznala i zaigrana, potpuno spontana, iskrena, veseli se sitnicama, živi za trenutak. A način života i stav prema životu se uvijek odražava i na licu i u djelu čovjeka.

Ako si samostalan, naravno da se moraš i pobrinuti za svoje knjige, imati s čitateljima neki vid stalnog kontakta, biti komunikativan s novinarima. Inače ne možeš prosperirati, pogotovo u ovako maloj zemlji, s malim brojem stanovnika. A od tog malog broja još je i jako mali broj onih koji uopće čitaju, tako da se moraš pobrinuti da te na neki način prepoznaju.

Što radite u posljednje vrijeme? Što pišete? Kako vam prolaze dani?

▶ Jako puno idem po školama, puno skačem po događanjima vezanim za moje knjige, putujem (nedavno bila u Australiji)... Kad pišem, dan mi proleti u pisanju. Dovršila sam nedavno roman za djecu – Ideš mi na živce. Klincima se jako sviđa naslov! Objavljena mi je zbirka priča Hej, želim ti nešto ispričati! (nominirana za Kiklopa), no nismo je uopće promovirali. Izišle su mi i dvije slikovnice o Maši, za čitatelje početnike (jedna je dobila Kiklopa). Evo, treća knjiga mi je izišla, a ne stignem ih promovirati, jer to iziskuje vrije-

me, organizaciju. Na kraju ćemo valjda promovirati sve skupa. A inače, dan mi prolazi u druženju s ljudima, volim otići na fitness kad stignem, putovati... Moram priznati da si dosta ugađam, ne volim da mi je život preburan.

Ja baš i ne bih rekla da je sve slučajno ili božja volja.

Može li se pisac, pa i jako dobar pisac zatvoriti među svoja četiri zida i pisati, pisati i samo pisati, izbjeći komunikaciju s ljudima, čitateljima, medijima... i onda očekivati da bude čitan, prepoznat?

▶ Pisac nesklon druženju lošije će proći. Neki se jako trude oko tih kontakata, no pitanje je koliko stvarne koristi donosi taj trud, na kraju krajeva. Jer ima knjiga koje su dobivale sjajne kritike i unatoč tome su bile loše prodavane i obratno.

Kritika ne prodaje nužno knjigu.

▶ A ne, nikako. Pogotovo ako je slobodni pisac. Ako primjerice nije napravio sinekuru na fakultetu ili akademiji, pa mu nije ni bitno ima li ili nema honorar od knjige. Ako si samostalan, naravno da se moraš i pobrinuti za svoje knjige, imati s čitateljima neki vid stalnog kontakta, biti komunikativan s novinarima. Inače ne možeš prosperirati, pogotovo u ovako maloj zemlji, s malim brojem stanovnika. A od tog malog broja još je i jako mali broj onih koji uopće čitaju, tako da se moraš pobrinuti da te na neki način prepoznaju. Pisati na način koji im je prihvatljiv, ugodan, drag. Djeca, danas pogotovo, izbjegavaju čitanje, a ako i čitaju, često uzmu u ruke dosta lošu literaturu – o vampirima, zombijima... tako da je ustvari vrlo teško postati njihov omiljeni pisac.

Ipak, izgleda da ste vi u tome uspjeli!

▶ Pa eto, uspjela sam, iako se neki put tome i čudim. Imam i sreću što



objavljujem u Mozaik knjizi. Moj urednik Zoran Maljković napravio je vrlo lijepu biblioteku i ne preskupu. Djeca je vole i dosta kupuju. Tako izlazi po više izdanja. Zahvaljujući tome da se izdanja ponavljaju, ja nekako uspijem te svoje honorare i zbrojiti. Nešto se događa. Stvarno, većinom su mi knjige izašle u 5-7 izdanja, u 10-14.000 primjeraka i sve su se dobro prodale.

Mnogi 'ozbiljni' pisci su stvorili image dječje književnosti kao književnosti za idiote, svisoka su gledali na pisce za djecu. No nije im jasno da će im danas-sutra upravo ti pisci za djecu stvoriti čitatelje njihovih knjiga. Jer čitatelj se nikad ne stvara preko noći.

▶ Dobra kritika ne prodaje nužno knjigu, ali bestseller-liste pomažu prodaji knjiga. Puno je priče i oko tih lista, polemizira se jesu li istinite ili lažne. Ne smijemo zaboraviti da knjigu prodaje i – usmena predaja! Jer mediji mogu nešto jako napuhati, ali samo za kratko vrijeme. Što se tiče dječje književnosti, ona je pogotovo uvijek bila u nekoj ne-književnoj poziciji. Mnogi 'ozbiljni' pisci su stvorili image dječje književnosti kao književnosti za idiote, svisoka su gledali na pisce za djecu. No nije im jasno da će im danas-sutra upravo ti pisci za djecu stvoriti čitatelje njihovih. Jer čitatelj se nikad ne stvara preko noći.

Blago Srbije iz MK riznice

Tamara ZJACIĆ

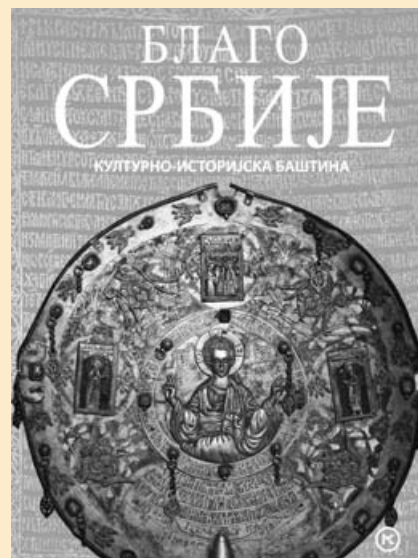
arhiv MK BEOGRAD

S velikim nestrpljenjem očekujemo objavljivanje izuzetno vrednog izdanja *Blago Srbije* u maju naredne godine. Sa pravom se nadamo da će ova luksuzna knjiga ponoviti fantastičan rezultat koji je zabeležen u prodaji dobro poznate i nagrađivane knjige *Čudesna Srbija* Dragana Bosnića

Mladinska knjiga Beograd sa ponosom najavljuje još jedno kapitalno izdanje u nizu domaćih naslova koji su gotovo preko noći osvojili srca naših čitalaca. *Blago Srbije* koje potpisuje Tamara Ognjević, istoričarka umetnosti i književnica, predstavlja brižljivo napravljen i prvi put objedinjen izbor najznačajnijih kulturno-istorijskih vrednosti Srbije. Međutim, ova vredna knjiga ne oživljava samo spomenike baštine već i aktere istorijskog trenutka u kom su nastajali, njihove naručioce i tvorce.

U luksuznom formatu, opisana su sva mesta od ključnog kulturnog značaja u Srbiji, sa puno interesantnih i do sada malo poznatih detalja,

i uz živopisne fotografije Dragana Bosnića, autora najpopularnije fotomonografije *Čudesna Srbija* objavljene avgustu prošle godine u izdanju Mladinske knjige Beograd. Upravo poučeni dobrim iskustvom sa prodajom *Čudesne Srbije*, ponovo smo angažovali Dragana Bosnića da svojim posebnim fotografskim umećem udahne lepotu i život lokacijama na kojima je ponikla kultura na ovim prostorima: od gradskih kuća u Somboru i Subotici, Viminacijuma, Vinče, Starog i Novog dvora u Beogradu do Đurđevih stupova, kur-salona u Banji Koviljači, Studenice i Prohora Pčinjskog. Naravno, tu je još 90-tak mesta koja zaslužuju da se nađu u



ovom svojevrsnom zborniku srpske kulturne baštine.

Da bismo se blagovremeno pripremili za sve prodajne aktivnosti, zakazan je tematski skup 30. decembra na kome će biti prezentovana knjiga *Blago Srbije*. Zastupnici terenske prodaje MK Beograd imaju idealnu priliku da na ovom velikom skupu saznaju sve o ključnim pojedinostima kako bi probudili želju kod čitalaca za ovom jedinstvenom knjigom.

Novo mesto za susrete u Kući dobrih priča

Tamara ZJACIĆ

U srcu Šumadije, gradu Kragujevcu, 21. februara 2012. godine biće svečano otvoren najveći tržni centar u ovom delu Srbije – „Kragujevac Plaza“.

U okviru ovog tržnog centra, „Mladinska knjiga“ – Beograd otvoriće novu, reprezentativnu knjižaru, na prostoru od 250 kv. Rukovodilac knjižare biće Ivan Stojić, mlad, sposoban i kreativan član tima iz „kuće dobrih priča“.

O novom profesionalnom izazovu, Ivan kaže:

„Pre svega, velika je čast biti izabran za rukovodioca naše najveće knjižare u Srbiji. Srazmerna je i odgovornost koju sam preuzeo kao neko ko bi trebalo da opravda poverenje i očekivanja kolektiva, rukovodstva, ali i samog sebe. Zbog svega toga, prodajni tim na čijem sam čelu daće sve od sebe da, bez obzira na složene ekonomske prilike, u potpunosti animira posetioce knjižare i postigne željene prodajne rezultate.

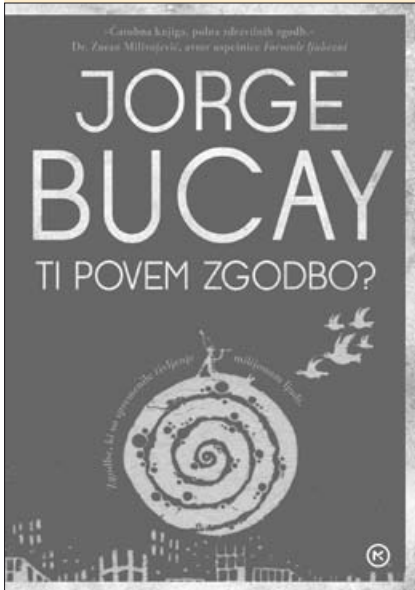
Sam reklamni slogan koji će pratiti otvaranje ovog velelepnog tržnog centra - „Kragujevac Plaza –

Vaša nova oaza“, govori o značaju i ciljevima ovog projekta. Pored trgovinskih, posetiocima će biti ponudeni i razni zabavni sadržaji, koji će, siguran sam, doprineti značajnoj poseti. Prvenstveni cilj mi je da skrenemo pažnju posetilaca tržnog centra na našu knjižaru i njen bogat asortiman, a zatim da uspostavimo komunikaciju sa kupcima i ostalim posetiocima knjižare, i to na redovnoj bazi. Želim da im poseta našoj knjižari postane jedna lepa, relaksirajuća navika, da za njih budemo oaza „unutar oaze“.“

17

Zgodbe, ki otroke uspavajo, odrasle pa budijo

urednica priporočja urednica priporočja urednica priporočja urednica priporočja urednica priporočja



urednica priporočja

Jorge Bucay

TI POVEM ZGODBO?

Uredila: Ana Ugrinovič

polepšale dan, mu dale nov zagon ali ublažile skrbi.

Predvsem pa ne zamudite obiska avtorja v Ljubljani, ki se bo zgodil konec maja, ko bo izšla tudi njegova druga knjiga *Ljubiti se z odprtimi očmi*. Bucay je izjemen predavatelj, na Hrvaškem je privabil kar šeststo obiskovalcev in je že nekaj let pravcata zvezda.

Želim vas spodbuditi k branju, ne da bi vas priganjala – kaj takšnega bi najbrž zapisal Jorge Bucay, avtor 'zdravnih' zgodb, ki smo ga izbrali za prihajajočo zimsko zvezdo.

Zato, ker se zgodbe odlično berejo in v njih najdeš napotke za najrazličnejše življenjske zagate. Pri tem pa Bucay čisto nič ne moralizira, temveč nas prej nasmeji. Vsak bo našel kakšno najljubšo, ki jo bo z veseljem delil z drugimi.

Izvedeli boste, zakaj se splašča biti brcajoča žabica v smetani, ne pa tudi vztrajni drvar, zakaj ni pametno nositi za dve številki premajhnih čevljev, kakšna je prava vrednost prstana, se vprašali, ali ste morda ujeti v krog devetindevetdeset, ali pa se našli v priklenjenem slonu, ki ga boste spoznali v uvodni zgodbi te knjige:

»In tako tudi je, Demián. Vsi smo malo podobni temu cirkuškemu slonu: po svetu hodimo priklenjeni na stotine količkov, ki nam omejujejo svobodo. Ker smo nekoč, ko smo bili še majhni, poskusili in nam ni uspelo, živimo v prepričanju, da številnih stvari 'ne zmoremo'. Zrasli smo s tem sporočilom in ga ponotranjili, zato se nikoli več nismo skušali osvoboditi količka. Ko občasno začutimo verigo, z njo zarožljamo, skrivaj pogledamo količek in pomislimo: Ne zmorem in nikoli mi ne bo uspelo!«

»Edini način, da izvemo, ali zmoremo, je, da znova poskusimo z vsem svojim srcem ... Z vsem svojim srcem!«

Poskusimo tudi mi iz te knjige narediti še dolgo žarečo zvezdo in se potrudimo, da bodo zgodbe dosegle čim več ljudi. Zato, da bodo komu

Jorge Bucay

ŽELJE

Prisluhni mi, vendar me ne sodi. Povej, kaj misliš, vendar mi ne svetuj.

Zaupaj mi, vendar ničesar ne pričakuj.

Pomagaj mi, vendar ne odločaj namesto mene.

Skrbi zame, vendar me ne omejuj.

Glej mene, ne sebe v meni. Stisni me v objem, vendar mi pusti dihati.

Spodbujaj me, vendar me ne priganjaj.

Drži me, vendar me ne zadržuj. Zaščiti me, vendar mi ne laži. Približaj se mi, vendar ne sili vame.

Spoznaj, kaj ti na meni ne ugaja.

Sprejmi to in me ne poskušaj spremeniti.

Zavedaj se ... da se lahko zanesesh name ...

Brezpogojno.

Prevedla Dušanka Zabukovec

Argentinec Jorge Bucay (rojen leta 1949) je eden najbolj priljubljenih in branih psihoterapevtov. Po svetu je prodanih več kot dva milijona njegovih knjig.

Rodil se je v revnejši družini in pričel delati že pri trinajstih letih. Med študijem medicine se je preizkusil kot trgovski potnik, zavarovalni agent, voznik taksija, klovn, učitelj in igralec. Danes živi v odmaknjeni obmorski vasici v Španiji, kjer denar ne pomeni veliko. Odpovedal se je televiziji in svoj čas posveča branju in pisanju ter družini in prijateljem.

Leto 2012: leto marketinških presežkov

Iztok SILA

Vse se začne z odličnim programom, ki bo tudi letos nosilec novih in uspešnih zgodb Skupine Mladinska knjiga. Situacija na trgu, ki se kaže predvsem v močno prizadeti kupni moči (žal tudi naših kupcev) in previdnejšem nakupnem odločanju, konkurenca, veliko število naslovov – vse to nas sili k še bolj premišljenemu delu kot do sedaj.

Osredotočili se bomo na izpolnjevanje ključnih marketinških ciljev:

- ostati vodilna založba in trgovska mreža v Sloveniji in pomembna v regiji
- povečevati ugled blagovnih znamk v Skupini MK
- usklajeno (znotraj SMK) komunicirati z javnostmi
- negovati odnose z avtorji in bralci (ter sodelavci) in
- ustrezno uvesti e-bralnike in e-vsebine

Cenovna politika, kjer postavljamo kakovost pred prodajo za vsako ceno, se je tudi na zadnjem SKS izkazala za primerno. Naši popusti niso presežili 10 % v nasprotju z nekaterimi drugimi založbami, ki so se razprodajale tudi do 80 %! Na tak način bomo nadaljevali tudi v prihodnje, saj bomo le tako lahko zagotavljali primerno kakovost ponudbe.

V komunikacijskem smislu bodo posebno težo nosili **posebni projekti** (A in B) ter zvezde in biseri. Pri komunikaciji bomo posebej izkoriščali publiciteto in uvrstitve na lestvice iz tujine ter nagrade doma in v tujini, obletnice, povezavo s filmi (npr. Šanghaj/Nedotakljivi) ali odmevnimi TV-serijami (nadaljevanje Igre prestolov GRR Martina).

Pri **Velikem atlasu Slovenije** bomo poudarjali predvsem primerjalne novosti glede na predhodnike, npr. QR-kode za dodatne spletne aktivnosti, ki jih bomo intenzivno podpirali preko lastnih medijev.

Bucay je avtor prve letošnje zvezde, začeli smo že napovedovati njegov majski prihod, pripravljamo priporočila (pisno, video, avdio), organizirali zanimiv pogovor v CD, morebiti tudi okroglo mizo na TV.

Druga zvezda bo zmagovalec

natečaja **Modra ptica**, zato se bomo najprej navezovali na nagrado samo in avtorico, prihod knjige pa bodo spremljale medijske in prodajne izpostavitve, bogata podpora v medijih ter turneja s primernim spremljevalnim programom.

Z **biseri** komuniciramo knjigo kot najlepše darilo in izpostavljamo pomembnost branja otrok in za otroke in posvečamo posebno pozornost medijem za starše, tudi z uporabo posnetkov branja pravljic – na spletu. Lahko tudi iščemo najstarejšo izdajo knjige **Za lahko noč** z nagradno igro, sledile bodo medijske in prodajne izpostavitve ...

Regijski poudarki in avtorji s prepoznavnim medijskim nastopom so skupni naslednjim delom: **Lipušček: Sacro egoismo**, knjiga, ki govori o vsebini, posebej pomembni za južno Slovenijo in med drugim še danes nekoliko vpliva na odnose s Hrvaško in Italijo – zgodovinska dejstva, ki so vplivala tudi na vsebino **Pirjevčevih Fojb**. Na Štajerskem bo odmevala **Melita Forstnerič: Maribor z nostalgijo**. Povezali se bomo z različnimi lokalnimi mediji, organizirali pogovore z Mariborčani (tudi zunaj Maribora), se navezali na EPK – pri omenjenih naslovih bomo aktivnosti iz »regije« širili po celi Sloveniji.

V Konzorciju nove zgodbe ovijali v stare

Lidija CORŠIČ

Kdor se je v predprazničnem decembru odzval povabilu knjižarne Konzorcij, da mu brezplačno zavijemo pri nas kupljeno knjigo kot darilo, je lahko že drugo leto zapored izbiral med klasičnim zavijanjem v svetleče ali s smrečicami, paketki in drugimi običajnimi novoletnimi simboli potiskane papirje ter alternativnim eko načinom zavijanja, ki smo ga pripravili v sodelovanju s kulturno-ekološkim društvom Smetumet. Poimenovali smo ga »zvito zavito«.

In kaj se skriva pod tem nazivom? Idejo so dale smetumetke, navdušenke nad domiselnimi načini recikliranja ter kreativnim združevanjem umetnosti in ekologije. V knjižarni je ves december veselo drdral šivalni stroj in skupaj šival liste knjig, namenjenih v razrez, starih cicibanov in cidojev, ki so nam jih prijazno odstopili na oddelku otroške publicistike MKZ. Vanje smo ovijali nove

Kershawovega Hitlerja bo spremljal podoben pristop kot pri *Titu in tovariših*, z velikim občutkom pri izvedbi predvsem gverilskega marketinga, saj v našem okolju nima pozitivnih elementov kulta osebnosti. Zanimiv bi bil komentar dobrega zgodovinarja, slikarja, vojaškega strokovnjaka.

Barnes, Obrecht, Murakami, Follett: podobne aktivnosti – izkoriščanje močne in pozitivne publicitete iz tujine, nagrade, dobra prodaja in odzivi (strokovne in laične javnosti), računamo na vsaj kakšen obisk z različnimi poudarki – glede na avtorja (slovenske korenine, maraton ...), (video) javljanje avtorja vnaprej, pošiljanje knjige “tisk na zahtevo” pred izidom – izbranim mnenjskim voditeljem ...

Za **Poletno branje** bodo zasnovane kreativne rešitve s primerno izpostavitvijo knjig MKZ, s pomočjo poskusnega branja na plažah, trgih, v parkih, sodelovali bomo s turističnimi agencijami (destinacijami) ...

Šolska sezona, s sloganom Vse za popolno torbo, povezuje s skupno akcijo različna področja znotraj Skupine in oskrbuje šole, šolske sklade, šolske knjižnice s paketno prodajo učbenikov, delovnih zvezkov in potrebščin ... Pri komunikaciji poleg ugodnosti vključujemo dobrodelno noto.

Praznik Čebelice se je razvil v vse-slovenski praznik z odličnim izborom, kjer se lahko povezujemo s pomembnimi partnerji MK: knjižnicami, vrtci in šolami. Zato ga podpiramo s serijo dogodkov po celi Sloveniji, prodajo pa pospešujemo tudi z darili ob nakupu.

Novo leto je ključna prodajna sezona. Ker “homo economicus” na srečo ne obstaja, bomo to izkoriščali in ponujali knjige – darilo, primerno za vsakogar, še posebej podpisane (in druge posebne) knjige, celovite darilne ponudbe v papirnicah tudi z uvedbo kompletov.

Vloga največje slovenske založbe je tudi v **promociji domačih avtorjev**, zato bomo nadaljevali prakso turnej in predstavitev domačih avtorjev, s čimer bomo skrbeli za prepoznavanje domače kakovosti, pa tudi krepitev lokalne prisotnosti in jačanje zavedanja največje mreže (med kupci in zaposlenimi).

Obiski tujih avtorjev so se izkazali kot pomemben dejavnik uspeha – v prodajnem smislu in s stališča ugleda. Do sedaj sta obisk potrdila Jorge Bucay in Amos Oz.

“Jesenska akcija” ostaja stalnica komunikacije za revije, kjer bo potrebna še večja povezava s šolsko sezono, e-revije in Vesela šola pa bodo najpomembnejši poudarki, kjer bomo še posebej izkoriščali sponzorstva in kompenzacije. Prodajo revij bomo poskušali pospeševati tudi preko Emke.

Knjigarna (in papirnica) prihodnosti bo v prihodnosti morala predstavljati in omogočati:

- primeren ambient: bralni/otroški koticiki, WiFi, testiranje ipadov in e-bralnikov,
- prostor za preživljanje prostega časa, druženje, izobraževanje, zabavo,
- storitev – svetovanje pri nakupu fizične ali e vsebine, kar bo ključna prednost pred drugimi prodajnimi mesti, ter
- izkoriščanje lokacije – zaradi česar se bo kupec sploh odločil vstopiti.

Še naprej bomo intenzivno uporabljali tudi direktne oblike prodaje, saj so naše baze neprecenljivo bogastvo.

Papirništvo in Veleprodaja potrebujeta še izboljšano pozicioniranje na spletu, nadaljevanje aktivnega sodelovanja s ključnimi dobavitelji in kupci. S segmentirano ponudbo se je proces prilagoditve tržnim spremembam pri kupcih – pravnih osebah že začel, nadaljevali pa se bodo tudi večji projekti prodajnih akcij – s posebej pripravljenimi materiali in kontinuirane veleprodajne mesečne akcije za različne ciljne skupine. Spet bo posebej pomembna darilna sezona.

Digitalne vsebine in bralniki niso več prihodnost, zavita v meglo. E knjige, e-revije, skupaj z ipadovimi aplikacijami za tuje trge, ter e-učbeniki bodo zahtevali nove in drugačne pristope, s katerimi ne bomo sledili trendom, ampak jih bomo v regiji postavljali.

knjige in jih umetno povezovali v darilne paketke za otroke in odrasle z odpadnimi konci volne. Kupci so se v veliki večini ogrevali za eko zavijanje, kar kaže na to, da so obiskovalci knjigarne trendovsko ekološko zavedni ter naveličani puhlega blišča in razsipnosti. Razveseljujoče! Nam pa spodbuda, da z okolju prijaznim zavijanjem daril nadaljujemo še v prihodnje.



Kupci so se v veliki večini ogrevali za eko zavijanje

Knjižni sejem v Guadalajari

Andrej GOGALA

Največjega knjižnega sejma v Latinski Ameriki sem se udeležil na povabilo organizatorjev, ki želijo s svojim *fellowship programom* (vsako leto zanj izberejo 10 založnikov) po svetu popularizirati obisk prireditve, seveda pa predvsem zbuditi zanimanje za kupovanje pravic svojih razstavljalcev. Teh je blizu 2000, njihovi razstavnici prostori pa so impresivni: večje založbe oziroma skupine (Planeta, Santillana, Océano, Anaya ipd.) zakupijo po več kot 300 m² sejemskega prostora!

Sejem je namenjen v prvi vrsti najširši publikli, saj je knjige (seveda z znatnimi popusti) mogoče kupiti pri vseh založnikih. Zato je odpiralni čas sejma vsak dan do devetih, za konec tedna celo do enajstih zvečer. Hkrati veliko pozornosti posvečajo kulturnim dogodkom in nastopom pisateljev ter promoviranju branja pri mladini. Njej je namenjena posebna hala, kamor drugi obiskovalci brez posebnega vabila oziroma spremstva sploh ne smejo; otrok pa ne spustijo na preostale sejemske površine. Glede na to, da jih vsako leto pride okroglo 150.000, je

to povsem razumljivo. Da gre za pomembno prireditev, postane jasno že na otvoritvi, ki se je udeleži politični vrh Mehike, zvezne države Jalisco in mesta Guadalajara, poleg tega pa tudi znameniti avtorji, po možnosti nobelovci (tokrat Llosa in Müllerjeva).

Udeleženci smo imeli organiziranih veliko delavnic z založniki, individualne sestanke pa na stojnicah in za našimi mizami v *Rights Centru*. Seveda bi vsi radi veliko prodajali in malo kupovali. Res v primerjavi z nami izdajajo veliko večji delež izvornih kot pa prevedenih knjig. Naš program

sem predstavil najprej kolegom študentom iz Avstrije, Francije, Indije, Italije, Kitajske, Madžarske, Nizozemske in ZDA, nato pa še špansko in portugalsko govorečim založbam in agencijam. Glavno zanimanje je veljalo kot vselej Lili Prap in drugim avtorjem slikanic, pa tudi Desi Muck. Naše leposlovje za odrasle (predstavil sem Pahorja, Ovasko, Lainščka) jih žal pušti precej hladne, zlasti ko omeniš, da nobene teh knjig (razen nekaj Pahorjevih) ne bodo mogli v celoti prebrati v angleščini. Tudi Pirjevec jih ni ogrel, čeprav sem na prominentnem mestu v Ciudadu de Méxicu pozneje odkril celopostavni kip Mariscala Tita!

Če že, bi vsi bi kupovali pravice kar povprek za vse špansko govoreče države, pa še Portugalsko in Brazilijo za povrh. V praksi pa je treba sklepati pogodbe po posameznih državah, saj so distribucijske poti med njimi izjemno slabe ali jih sploh ni. Dostikrat so boljše med Španijo in Ameriko kot pa med državami na isti celine. Nazadnje ugotoviš, da celo jezika skoraj nimajo več istega, saj sicer res vsi govorijo špansko, a v vsaki državi malo po svoje. Priimek pisatelja Llose denimo v klasični španščini izgovarjajo *ljosa*, v sodobni *ijosa*, v mehiški *džosa*, v argentinski pa *šosa*!



Knjižni sejem je potekal pod geslom BRALCI SMO, ki se je bleščal nad vhodom in na vseh sejmskih gradivih.



Iz Slovenije na zadnji knjižni sejem v Guadalajaro ni prodrla samo Mladinska knjiga ...

Navdihujoč »žur« prijateljev

Pavle UČAKAR

 MEDIASPEED

V četrtek, 5. januarja, je uprava naše založbe povabila na skupno kosilo nekaj urednikov in »njihovih« literarnih in ilustratorskih avtoric in avtorjev.

Slavnostno kosilo uprave in urednikov s pomembnimi avtorji bi lahko razložili kot poslovni obred posebne vrste. Besedo obred bi lahko kdo ra-

zumel kot nekoliko pretirano oznako, a meni se zdi kar prava. Smo založba, s katero povabljeni avtorji sodelujejo, in tako jim izkazujemo posebno pozornost, jim damo vedeti, da cenimo njihovo izjemnost na polju založništva. Vendar naše srečanje nikoli ne poteka po sloganih, temveč, kot tokrat, v sproščeni, živahni in prijateljski klimi. To si razlagam kot odlično delo uredniške ekipe naše hiše s skoraj idilično podporo uprave. Avtorji so pri nas deležni spoštovanja, razumevanja, odkritega odnosa, veliko osebne svobode pri ustvarjanju in dela z visoko strokovnimi in občutljivimi uredniki.

In to je ves recept za zabaven, poln in navdihujoč žur prijateljev, kot se je odvil ta dan.



Na skupinski fotografiji z začetka srečanja žal manjka nekaj avtorjev

Najmanjša ulica

 Sonja BEZENŠEK

»Ljudje, ki slutijo več, za zapuščenimi zidovi in temnimi dvorišči vidijo preteklost.«

To misel je Tanja Radež zapisala na vabilo ob odprtju tretjega izmed dogodkov v sklopu projekta Galerije Ars in MOL, Umetnost med Čevljariskim mostom in Čevljarško ulico, ki smo ga izvedli v decembru in poimenovali Najmanjša ulica. Tanja ne spada samo med tiste, ki slutijo več in vidijo preteklost, temveč zna svoja videnja s čarobno, pravljíčno domišljijo oživiti v tridimenzionalni vizualni obliki. S fotografom Maretom Mutičem in oblikovalcem luči Igorjem Remeto je v nekdanjih prostorih galerije Ars na Čevljarški ulici 2 predstavila skrivnostno nostalgično postavitev, ki jo bo z ulice mogoče občudovati še do konca januarja. Zapršene slike z začetka 20. stoletja, ki jih je izbrala v našem

depoju, so s svojo zagonetno vsebino in v dialogu s še bolj skrivnostnimi Mutičevimi fotografijami častljivo grčastih drevesnih debel in korenin, ob prepredenosti s posušeni vejami, ki jih je namestila po vsem prostoru, opozarjale na minljivost časa in na to, kako hitro stvari utonejo v pozabo. Z natančno domišljeno osvetlitvijo je prostor dobil še večjo globino, igra svetlobe in senc ter slutnja temačnih praznin izza obokov v notranjosti pa je opazovalca navdala z nekoliko zastrašujočim občutkom. Le kaj se skriva za temnimi sencami in skritimi vogali prostora, le kaj se je za temi zidovi dogajalo preteklih deset let, odkar sta tu zavlada tema in samota?

Postavitev je bila obenem kritična refleksija na vse tiste prostore v Ljubljani, ki so iz takšnih ali drugačnih razlogov leta in leta ostajali ali pa še vedno samevajo prazni. Takšna



Pravljíčna Najmanjša ulica

usoda je žal doletela tudi našo galerijo na Čevljarški ulici, ki smo jo zaradi ekonomskih razlogov po skoraj dvajsetih letih delovanja in več kot 200 uspešnih razstavah bili prisiljeni zapustiti natanko pred desetimi leti.

Kekec na Krvavici

 Sanda ŠUKAROV

Krvavica – hrib, ne klobasa – je bila Kekčev novembrski cilj. E-šestkarji smo si jo od daleč ogledali že na spomladanski etapi, zato smo vedeli, da se podajamo proti Vranskemu.

Avtobus nas je popeljal do vasice Loka, od koder smo po nekaj metrih asfalta zarili v sumljivo nagnjeno pobočje, ki se kar ni poleglo, in na zmuzljivi podlagi iz trohnobnega listja in sluzastih korenin so morale ponekod poprijeti tudi ročice. To nas niti ni presenetilo, saj je šef odprave dal vedeti, da se podajamo na srednje zahtevno pot.



Andreja in Marija na jeklenici

Tik pod vrhom se je pot zožila v mračno kamnito špranjo, visoko dobrih sedem metrov (hribolazci tak pojav olepšajo z izrazom »okno«). Na srečo je bila opremljena z jeklenicami in klini, tako da se je vzpon na bližnji osončni cilj izteklo brez vratolomnejših alpinističnih dosežkov. Na ozkem in razpotegnjenem vršnem grebenu smo si ogledali čer, s katere naj bi pahnili ubogo Veroniko Deseniško, da je hrib krstila s svojo krvjo, se ogreli od zunaj in znotraj ter po isti poti oddričali nazaj v dolino. Sestop se je avtorici prispevka zaril v nekoliko daljši spomin, saj je njen zakrneli rep doživel bližnje srečanje s prihuljeno skalo in še dober mesec zajavkal ob vsakem stiku z oblazinjenim in neoblazinjenim pohištvom.

Ti edinstveni občutki so nekoliko navdahnili tudi ta topopis, ki nemara daje slutiti, da smo lazili po zlokobnih brezpotjih Tolkienovega Mordorja. V resnici pa smo preživeli hudo prijeten dan. Noge smo naknadno spočili v enem od gostišč na Vranskem ter zaploskali Franju, Alenki in Ireni, najbolj rednim pohodnikom v letošnjem letu. Predsednico Andrejo smo izvolili v še en mandat, potem pa si jadrno nazdravili in sklenili, da nam bo v letu 2012 vsaj tako fajn, če ne še bolj, kot v preteklem.

Pobožični vzpon na sv. Lovrenca

 Lučka VODOPIVEC  Sanda ŠUKAROV

Z Loma smo se približevali Postojni. Ciljna točka prihoda v ta kraj je po navadi Postojnska jama. Ampak mi smo bili bolj izvirni in domiselni. Namesto da bi hodili v globino, smo človeške ribice pustili za sabo in se začeli vzpenjati na Sv. Lovrenca. Vreme je bilo popolno; lahko smo uživali v pogledu na snežno odejo, razpotegnjeno čez gozdnato in gričevnato pokrajino. Poleg dobre družbe nam je sijoče sonce, ki se je pozneje skrilo za oblake, vlilo veselje in toplino v srca.

Vzpon je bil enakomeren, tako da nikjer ni bilo ravnine, na kateri bi si lahko malo odpočili noge. Ampak saj počitka skoraj nismo potrebovali, kekeci smo namreč fit in ob zanimivih pogovorih in debatah pozabimo, da smo morda utrujeni.

Pod vrhom Sv. Lovrenca ali Goro stoji cerkvena. Le kako se imenuje? Cerkev sv. Lovrenca, kaj pa drugega. Malo smo zvonili na njen zvon, nato pa naredili še zadnje metre nadmorske višine. Na cilju je plošča, na kateri so napisana imena hribov (npr. Triglav), krajev (npr. Ljubljana) in njihove smeri. Kot po navadi smo bili hitri in prišli na cilj hitreje kot po načrtovanem času.

Mlada voznika sta se na žalost morala zadovoljiti s



Na vrhu Sv. Lovrenca

čajem, drugi pa smo se na vrhu odžejali s kuhanim vinom in prsničico.

Po nekaj fotografijah smo se vrnili k cerkvi, posedli na klopce, od koder je bil krasen razgled na belo zasneženo pokrajino, in si privoščili malico.

Da bi res začutili tisti pobožični duh, smo se na koncu pri avtih posladkali z domačimi Petkovimi piškoti. Počasi smo se poslovili in si zaželeli lepe zadnje dni v letu 2011 in srečno v letu 2012.

Katere dejavnosti ŠKD Modrin vas zanimajo?

Marija Funtek, MKZ



Priznam, da sem kar aktivna članica ŠKD Modrin. Le kako ne bi bila, saj društvo ponuja toliko prečudovitih dejavnosti, da kar primanjkuje časa za udeležbo na vseh.

Sem zvesta udeleženka Kekčevih potepanj, ki so delovali samostojno že pred ustanovitvijo društva. Na Kekčevih potepanjih se vedno znova počutim, kot da smo vsi ena družina. Prehodili smo vsemogoče poti in obiskali številne še neodkrite lepote naše prelepe dežele.

Iskreno zahvalo si nedvomno zasluži naš Franjo, ki s svojo natančnostjo in odgovornostjo poskrbi za izbiro in vodenje Kekčevih potepanj. Ne smem pa biti krivična do drugih dejavnosti. Izpostaviti moram še: Evropsko pešpot, pa celodnevne izlete, etnološke drobtinice in našo Metko, obiske kulturnih prireditev, razstave, Ljubljanski maraton, rekreacijo v fitness centru, plavanje in še bi lahko naštevala. Človek kar ne more verjeti, kaj vse nam ponuja.

V društvo sem pripeljala kar nekaj sorodnikov, prijateljev. Velikokrat obujamo spomine in vedno znova naletim na iskrene pohvale, zadovoljne obraze in veselje, ko pride obvestilo, kam zopet gremo. Zato vse čestitke in HVALA vsem, ki ste zaslužni, da imamo Modrina.

Majda Fabiani, Grafika Soča



Najbolj zanimivi dejavnosti se mi zdita planinski izleti in etnološke drobtinice. Franjo mi je sicer nadel vzdevek »podporni član«, saj se v zadnjem letu nisem udeležila nobene aktivnosti. Upam, da bom v letošnjem letu imela več prostega časa in se bom lahko udeležila vsaj kakšnega pohoda.

Andreja Anžin, MKT



ŠKD Modrin ima dosti pester izbor dejavnosti, verjetno se za vsakega gibanja željnega najde primerna aktivnost. Sama zaradi urnika dela ne obiskujem nobene vodene vadbe,

najraje tečem, sama ali v družbi, pred službo ali po njej, včasih bi si želela tudi med službo. Na Ljubljanskem malem maratonu pa z veseljem zastopam ekipo ŠKD Modrin.

Anže Kokol, MKT



Osebno obiskujem samo Modrinovo odbojko, kjer ne samo da je igra odlična, ampak je prav tako poskrbljeno za druženje po športni aktivnosti (na naših »košaricah« je zmeraj zabavno). Občasno se odločimo še za obisk vodnega mesta Atlantis, predvsem zaradi hčerke Eve.

Lidija Petek, MKZ



Hribi so moja velika ljubezen, tako da grem vsak mesec, če le nimam drugih obveznosti, na izlet s kekci. Ne samo da so me pohodniki že prvič toplo sprejeli, vseh mi je izbor poti, ki jih sama najbrž nikoli ne bi ubrala, in prijateljstva,

ki se sklepajo med hojo. Lani sva se s sestro Ireno pridružili tudi dvodnevni pohodu na evropski pešpoti od Mozirja do Moravč (45 km). Nisva vedeli, kaj naju čaka, saj še nikoli nisva opravili tako dolge poti. Spomin na razbolele ude hitro izgine, a podobe neopisljivo lepe narave mi še danes ne gredo iz glave. Zato bova na štartu tudi letos!

Izobraževanje v decembru

Sodelavca iz sektorja Finance in Službe oskrbe kupcev sta se udeležila Posveta o plačilnem instrumentu – direktna obremenitev.

Sodelavka iz področja Informatike se je udeležila Naprednega tečaja CL462SI – DB2, sodelavec iz področja Informatike pa delavnice Sharepoint Administration.

Izobraževalno delavnico Komunikacijski vidik izterjave po telefonu je uspešno zaključilo 10 sodelavcev iz sektorja Finance

Sodelavec iz področja Informatike pa se je udeležil tečaja oziroma bootcampa SuSE Linux CLE 11.

Anekdote iz telefonskega studia

Svetovalka popoldne kliče stranko: »Dober dan, kličem vas iz Sveta knjige.«

Stranka: »Poslušajte, gospa! Vsak dan me nekdo dvigne iz postelje za te vaše SVETE REVIJE. Dajte mi mir. Ali ne vidite, da sem bolna.«

Svetovalka ponudi gospodu na drugi strani telefona *Sloveniko* in *Slovenski etnološki leksikon*.

Gospod se zahvali za nakup z obrazložitvijo: »Veste, moja hiša je starejše gradnje in moj arhitekt mi je nakupe knjig odsvetoval, ker se lahko zaradi težkih knjig hiša podre!«

Slava vojvodine Kranjske

Zdravko KAFOL

Jure GOLOB

V galeriji KORIDOR na Brnčičevi je od 12. decembra na ogled razstava tiskov iz XI. knjige, »knjige gradov«, Slave vojvodine Kranjske, izšle leta 1689 v Nürnbergu. Gre za literarno topografijo osemnajstih slovenskih mest in trgov.

Vse od takrat, ko smo se povzpeli pod nebo ter se tako ločili od živali, ki tacajo po vseh štirih, med ljudmi živi potreba po tem, da se znamo v neznanem okolju pravilno orientirati in tako najti naš zeleni cilj. V neznanem okolju to najlažje dosežemo s pomočjo zemljevida, ki nas, če ga seveda znamo pravilno brati, brez težav pripelje do končnega cilja. Sodobni zemljevidi, ki jih imamo danes, v različnih merilih prikazujejo zemeljsko površino ter razmestitev naravnih, ekonomskih in družbenih pojavov. A prvi zemljevidi, ki jih je ustvarilo človeštvo, še zdaleč niso bili tako natančni, kot so zemljevidi danes. Najstarejši zemljevid slovenskega ozemlja, ki je danes še ohranjen, je zemljevid Peta karta Evrope, delo starogrškega geografa, astronoma, ma-

tematika ter fizika Klavdija Ptolemaja iz 2. stoletja našega štetja. Naslednji pomembni mejnik pa je postavil Janez Vajkard Valvasor s svojim delom *Slava vojvodine Kranjske*, ki velja še danes za eno najpomembnejših znanstvenih del o Sloveniji.

Valvasor je *Slavo vojvodine Kranjske* izdal leta 1689 v Nürnbergu in obsega 4 zvezke/knjige, ki so razdeljeni na 15 knjig/poglavij; skupaj ima delo 3532 strani, 24 prilog in 528 bakrorezov. 18 jih je na ogled na razstavi. Zanimivo je, da je Valvasor že pred 324 leti sodeloval na frankfurtskem knjižnem sejmu, saj je v katalogu iz leta 1688, katerega izvirnik hrani zagrebška Biblioteka Metropolitana, najavil izid *Slave* in s tem na neki način (ne)hote postal tudi začetnik prednaročniške prodaje kot ene od danes splošno uveljavljenih knjigotrških aktivnosti!

Vabljeni v galerijo Koridor na ogled prve »slovenske« knjige v prednaročilu!

Razstavo je prijazno omogočil Trubarjev antikvariat.



V Koridorju je na ogled prva »slovenska« knjiga v prednaročilu

Kotiček za rime

JADRO ZA SANJE

*Branje je potovanje
na barkah besed prek tišine –
molčiš in poslušáš čenčanje
daljav in sveta iz bližine.
Kako si ščebečejo ptice,
kaj ulice mest govorijo,
o čem med travo cvetice
zaljubljenecem v mraku dehtijo
...*

*In slišiš bajke drevesa
in pravljčni rog iz dawnine,
škripanje konice peresa,
ko s tinto drsi prek beline.
In zlat poprh pravljčnine
utiša zvoke vsakdanje
v čarobno pesem sanjine –
branje je jadro za sanje ...*

Bina Štampe Žmavc,
SVILNATE RIME, MKZ 2011

Božiček je obdaril otroke

Mojca HRIBAR

Valter LEBAN

Tudi letos je Božiček otroke naših zaposlenih obiskal v SiTi teatru v BTC. Poskrbel je za dve odlični predstavi in za lepa darila.

Na isti lokaciji kot v preteklih dveh letih so si otroci s svojimi starši v dveh skupinah ogledali predstavo. Mlajši so spoznali zgodbo o prijateljstvu, rivalstvu in pravih karakterjih živali v predstavi *Mojca Pokrajculja*, starejše pa je zabaval *Tinko Polovinko*, ki vse naredi le na pol. Ob koncu vsake predstave pa jih je razveselil še Božiček s kupom lepih daril.



Božiček je najprej preveril, če so bili otroci pridni

Plastika in živila

 Ekoslav ZELENKO



Moja teta Stanka me je zadnjič spraševala, ali je res, da je voda v plastenkah strupena. Ker se je rodila davnega leta 1935, mi je razlagala, kako se nikomur niti sanjalo ni, da bomo nekoč vodo morali kupovati. Pa je že tako, da smo tam, kjer ni muh. Zavoljo vseh tet Stank sem se odločil, da raziščem, katera plastična embalaža je sprejemljiva in katera strupena.

Trikotnik na posamezni plastenki vam pove, iz kakšne plastike je narejena. Na dnu plastenke poiščite trikotnik s številko v sredini in ugotovite, kakšne sestave je vaša plastika.

#2 HDPE ali HPDE (polietilen visoke gostote): Ta plastika najtežje izpušča kemikalije v vodo. Najbolj pogosto jo najdemo v plastenkah mleka, čistil in šamponov. Lahko jo je prepoznati, ker je le delno prozorna ali popolnoma bele barve. Nikoli ni popolnoma prozorna.

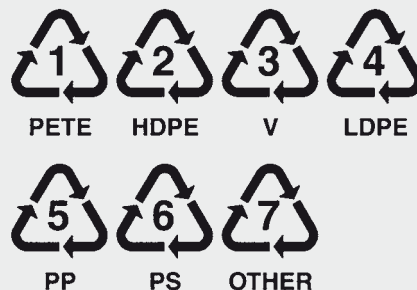
#4 LDPE (polietilen nizke gostote): Čeprav ravno tako ne izpušča kemikalij v vodo, se skoraj nikoli ne uporablja za plastenke, ampak za plastične vrečke za shranjevanje hrane, plastične folije in nakupovalne vrečke.

#5 PP (polipropilen): Ta napol prozorna ali bela plastika prav tako ne izpušča kemikalij. Večinoma se uporablja v plastenkah za sirup ali lončkih za jogurt.

Kot sem že pisal v predhodnji številki, se ekološko zavedni plastike

izogibajo, saj plastična masa v naravi nikoli dokončno ne razpade in njeni toksični delci pristanejo v prehranjevalni verigi vseh živih bitij. Vsekakor pa svetujem, da se izogibate spodnjih plastičnih izdelkov, saj so preverjeno strupeni, če pa že preverjeno ne, pa zelo sumljivi, vsekakor pa ekološko najbolj problematični:

#1 PET/PETE (polietilen tereftalat): Te plastenke so namenjene enkratni uporabi, in najverjetneje izpuščajo težko kovino, imenovano antimon, in kemično snov BPA, ki moti delovanje hormonov v telesu. Teh plastenk nikoli ne uporabite več kot enkrat in ne kupite plastenke, ki je stara več kot 6 mesecev. Takšne plastenke izpuščajo spojino DEHA, ki jo je EPA uvrstila med morebitno kancerogene snovi za človeka, ter acetaldehid, ki ima isto oznako.



#3 PVC (polivinilklorid): Znano je, da v vodo izpušča dve strupeni kemikaliji, DEHP (di-2-etilheksil ftalat) in bisfenol-A. Obe motita delovanje endokrinih žlez in hormonov, toda še vedno je to najpogostejša vrsta plastike v plastenkah, tudi za dojenčke in tistih za olje.

#6 PS (polistiren): Znano je, da v vodo izpušča stiren, kancerogeno snov, ki povzroča glavobole, utrujenost, omotičnost in zmedenost. Ta vrsta plastike se najpogosteje uporablja v kavniških skodelicah za enkratno uporabo in v embalažah hitre prehrane.

#7 PC/PLA (polikarbonat): Ta vrsta plastike je narejena z BPA, ki se bo gotovo izločala v vodo, zato je najverjetneje najslabši možni izbor med plastenkami. Na žalost se uporablja v plastenkah za dojenčke, bidonih, pisarniških aparatih za vodo in posodah za shranjevanje hrane.

BPA ali Bisfenol-A je industrijska kemikalija, ki se uporablja v proizvodnji plastičnih smol, epoksi smol in drugih produktov. Večja izpostavljenost tej snovi povečuje tveganje za zdravje ljudi, povezuje se s sladkorno boleznijo, hibami pri rojstvu, fibroidi v materničnem tkivu, rakom na prsih, zmanjšano količino sperme in rakom na prostati. Izpostavljenost je največja nevarnost za dojenčke in otroke. Pravzaprav znanstveni dokazi pričajo, da je potrebna večja zaskrbljenost od tiste, ki jo je izrazil znanstveni odbor za možne učinke na žlezo prostate, mlečno žlezo in zgodnejši začetek pubertete pri izpostavljenih zarodkih, dojenčkih in otrocih, zaključuje poročilo NTP.

Še nekaj:

- Preverite, ali ima vaša voda vonj po plastiki. Tudi če je komaj zaznaven, odložite plastenko. Nikakor ne pijte te vode.
- Embalirane vode ne puščajte na vročini ali sončni svetlobi. Vročna plastika hitreje izpušča kemikalije.
- Ne kupujte vode, ki stoji na polici več kot 6 mesecev. Prah vsekakor ni dober znak.
- Plastenk za enkratno uporabo ne uporabljajte večkrat.

In še nekaj:

- Pijte vodo iz pipe in jo prenašajte v steklenicah iz stekla.



Ekoslav Zelenko

Kadri

Kadrovske spremembe v decembru

MLADINSKA KNJIGA ZALOŽBA

Delovno razmerje sta sklenili:

Ksenija Bratina – pripravnica v sektorju Računovodstvo, področje Finance in računovodstvo
Eva Bric – produktni vodja II v Službi prodaje revij, promocije učbenikov in oglasnega trženja, Oglasno trženje, področje Založništvo

V MKT se je zaposlil:

Ivan Oblak – vzdrževalec v Splošni službi

Delovno razmerje je prenehalo:

Goranu Klobučarju – produktnemu vodji I, Prodaja po pošti, sektor Prodaja fizičnim osebam in Klubi, področje Prodaja
Tilu Lajovicu – svetovalcu Uprave
Ivanu Mitrevskemu – oblikovalcu v sektorju Reader's Digest, področje Prodaja

Brigiti Bakarič – knjigovodji v sektorju Računovodstvo, področje Finance in računovodstvo

Gregorju Goričarju – telefonskemu svetovalcu v službi Klicni center, področje Prodaja

Bojani Baloh Ferčec – organizatorki prevozov I v oddelku Prevozi, področje Logistika

MLADINSKA KNJIGA TRGOVINA

Delovno razmerje je prenehalo:

Andreju Bergantu – direktorju družbe

Meliti Pavšič Levpušček – prodajalki v PE Knjigarna in papirnica Tolmin

Upokojil se je:

Ladislav Jakob – administrator v PE Knjigarna in papirnica Nebotičnik, Ljubljana

Praznični izlet ekipe telefonskega studia

 Lidija DAJČMAN

Ekipe telefonskega studia se je v soboto, 17. decembra, zgodaj zjutraj odpravila na izlet in predbožične nakupe v München. Ta izlet smo že dolgo načrtovali in se ga veselili, kar se je poznalo tudi pri vzdušju v kolektivu.

Dan pred odhodom smo se zmenili, da si zjutraj ne bomo umili zob, da bomo skupno poskrbeli za »razkuževanje« na avtobusu. In tudi smo »razkuževali«. Če kdo ne ve, kako prija veseli december, izlet, dobra družba, priporočamo.

V avtobusu je bilo veliko smeha in dobre volje, tako da smo prebudili še najbolj zaspane. Skozi zasneženo Avstrijo smo nekaj pred enajsto uro prišli v München. Že prvi pogled je bil prazničen. Rahlo je snežilo, tako da je bil čar začetka pravi. Nekaj izletnikov si je ogledalo pomembnejše znamenitosti z vodnikom, nekaj pa jih je avtobus zapustilo predčasno in

se podalo na Marienplatz, kjer se največ dogaja, kjer je praznično, kjer se sprehaja Božiček, kjer diši po cimetu in praženih mandljih in kjer imajo najboljše klobasice in kuhano vino.

Občutek praznikov in veselega rajanja se je stopnjeval na stojnicah ob kuhančku, ki ga je v Münchnu

treba piti iz posebnega božičkovega škorenjčka. Bili smo kot majhni otroci, nasmejanih lic, zadovoljni in srečni. Vsak je nakupil nekaj daril, spominkov, tako da smo se zvečer odpravili proti domu utrujeni, zadovoljni in odločeni, da moramo in bomo takšen izlet še ponovili.



Praznično vzdušje v Münchnu je nalezljivo

Medežija je dobro dela

Ester FIDEL

Valter LEBAN

Decembrski koledar ni označen le z delovnimi obveznostmi, marveč tudi z novoletnimi srečanji in prazničnimi dogodki. Več kot 350 zaposlenih v slovenskih družbah Mladinske knjige si je že v novembru 10. december »rezerviralo« za tradicionalno novoletno srečanje. Pri nekaterih sicer niti močna volja niti želja nista mogli premagati bolezni, a večina je na dan našega novoletnega srečanja dobro razpoložena prispele v novogoriško gledališče. Prvi dve uri sta bili namenjeni iskrenim stiskom rok ob srečanju s sodelavci, druženju pa

seveda razvajanju brbončic s kulinaričnimi specialitetami. To je hrana za bogove, ki zvabi nasmešek na obraze tudi zapriseženo resnih ljudi. In če temu dodamo še zdravico, ki sta jo direktorica Grafike Soča in predsednik uprave MKZ Peter Tomšič bolj ali manj zavila v primorski dialekt, pa glasbeno komedijo, v kateri je kraljeval Iztok Mlakar s posebnim (a vseeno razumljivim) dialektom – mlakarščino, ne preseščajo prešerno razigrani in prav nič zaigrani nasmejani obrazi na fotografijah.



5 NAJBOLJE PRODAJANIH KNJIG v decembru 2011

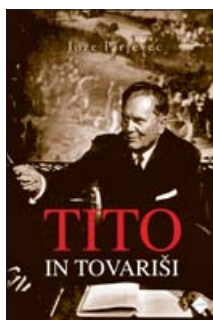
MLADINSKA KNJIGA ZALOŽBA

- 1 **Kako se oglašajo živali – zvočna knjiga**
- 2 Ti povem zgodbo? Jorge Bucay
- 3 Tisoč in ena noč
- 4 Božična knjiga, Sheherazade Goldsmith
- 5 K**c gleda – Pot, John C. Parkin



CANKARJEVA ZALOŽBA

- 1 **Tito in tovariši, Jože Pirjevec**
- 2 Hvalnica rešnjemu telesu, Alojz Ihan
- 3 Pesmi štirih – faksimile
- 4 Nostalglična kuhinja, Božica Mirić
- 5 Kuhinja za prave moške, Boštjan Napotnik



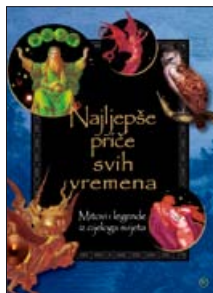
MLADINSKA KNJIGA TRGOVINA

- 1 **Cavazza – biografski roman, Vesna Milek, Študentska založba**
- 2 Preprosto slovensko – Ljubezen skozi želodec 3, Luka Novak, Valentina Smej Novak, Totaliteta
- 3 Šepetalec psom, Cesar Millan, Tehniška založba
- 4 Jugoslavija, moja dežela, Goran Vojnović, Študentska založba
- 5 K**c gleda – duhovna pot najvišje modrosti, John C. Parkin, Mladinska knjiga



MOZAIK KNJIGA

- 1 **Najlepše priče svih vremena – RD**
- 2 Najlepše priče, več avtorjev
- 3 Biblika, dr. Barry Bandstra, William H. Barnes
- 4 Grga čvarak, Ratko Zvrko
- 5 Velika knjiga svetaca, več avtorjev



Napovedujemo

Kmalu izidejo naslednje knjige

- Romarski in sveti kraji, slikovni atlas
- Knjiga prebujenja, Mark Nepo
- Zdrave misli, zdravo življenje, Walter Riso
- Pojdi z mano stran, Roberto Saviano
- London, Pariz, Rim, NY – zbirka Ni za starše

